

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a.s., IČO: 49455842**
sídlem Soběšická 820/156, Lesná, 638 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
společníkem HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství České republiky**
sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1

za účasti:

1) Městys Luka nad Jihlavou
sídlem 1. Máje 76, 588 22 Luka nad Jihlavou

2) VODOVODY A KANALIZACE Loucko s.r.o., IČO: 04793790
sídlem 1. máje 753, 588 22 Luka nad Jihlavou
obě zastoupené advokátkou JUDr. Boženou Zmátlovou
sídlem Dvořákova 1927/5, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018, č. j. 22836/2018-MZE-15111,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství České republiky ze dne 28. 6. 2018, č. j. 22836/2018-MZE-15111, sp. zn. 59VH11531/2018-15111, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 44 664 Kč, a to k rukám Mgr. Marka Vojáčka, advokáta a společníka společnosti HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 29. 8. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018, č. j. 22836/2018-MZE-15111, sp. zn. 59VH11531/2018-15111 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství (dále též „správní orgán prvního stupně“ či „krajský úřad“) ze dne 7. 3. 2018, č. j. KUJI 17684/2018, sp. zn. OŽPZ 3167/2016 Bl-42 (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“ či „rozhodnutí krajského úřadu“).
2. Správní orgán prvního stupně jakožto příslušný krajský úřad podle § 28 odst. 2 písm. a) a § 30 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutím vydal dle § 6 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích osobě zúčastněné na řízení 2) povolení k provozování kanalizace (IČME 6105-688703-00286192-3/1) a čistírny odpadních vod v Lukách nad Jihlavou (IČME 6105-688703-00286192-4/1) ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1).

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně nejprve namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť byla vydána v rozporu s § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích. Vydání rozhodnutí krajského úřadu totiž nepředcházelo předložení písemné dohody uzavřené mezi vlastníky provozně souvisejících kanalizací ve smyslu § 8 odst. 3 a 15 zákona o vodovodech a kanalizacích. A to i přes to, že kanalizace ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1), k jejímuž provozu bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, provozně souvisí s kanalizací ve vlastnictví dobrovolného svazku obcí Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko, jenž provozuje žalobkyně.
4. Rozhodnutím krajského úřadu bylo vydáno povolení k provozování kanalizace ve smyslu § 6 zákona o vodovodech a kanalizacích pro osobu zúčastněnou na řízení 2) i k těm částem kanalizací, které jsou ve vlastnictví jiného vlastníka, než osoby zúčastněné na řízení 1), konkrétně Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, a jsou provozovány žalobkyní na základě platného povolení k provozování. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadené rozhodnutí tak měla žalobkyně za nezákonná i proto, že byla vydána v rozporu s § 6 odst. 2 a § 6 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích.
5. K vydání povolení k provozování kanalizací v rozporu s § 6 odst. 2 a odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích došlo i v důsledku nejasně vymezeného předmětu řízení. V řízení od jeho počátku nebyl jasně specifikován jeho předmět. Z žádosti osoby zúčastněné na řízení 2) o vydání povolení k provozování, rozhodnutí krajského úřadu a ani z napadeného rozhodnutí nelze určitě a jasně dovodit, pro jaké konkrétní kanalizace bylo

povolení pro osobu zúčastněnou na řízení 2) vydáno, což přímo a podstatně zkrátilo žalobkyni na jejích právech v řízení přecházejícím vydání napadeného rozhodnutí, v čemž žalobkyně spatřovala nezákonnost napadeného rozhodnutí.

6. Podle názoru žalobkyně nemá osoba zúčastněná na řízení 2) uzavřenou platnou smlouvu s osobou zúčastněnou na řízení 1) jako vlastníkem předmětných částí kanalizace a čistírny odpadních vod ve smyslu § 8 odst. 2 ve spojení s § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť takovou smlouvu má uzavřenou žalobkyně. Existence výlučného užívacího práva žalobkyně k majetku brání existenci smlouvy o provozování mezi osobou zúčastněnou na řízení 1) a mezi osobou zúčastněnou na řízení 2) ve smyslu § 8 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích. Osoba zúčastněná na řízení 2) tak před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nesplňovala podmínku dle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích, v čemž žalobkyně opět spatřovala nezákonnost rozhodnutí krajského úřadu, tak následného napadeného rozhodnutí.
7. Žalobkyně měla dále napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro jeho nesrozumitelnost. Z výroku tohoto rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně totiž není zřejmé, pro které kanalizace bylo povolení k provozování ve smyslu § 6 zákona o vodovodech a kanalizacích vydáno. Tato nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí je důsledkem podstatné vady nejasného vymezení předmětu řízení, kterou řízení trpí od počátku. Napadené rozhodnutí je navíc vnitřně rozporné, když dle jeho odůvodnění bylo provolení k provozování vydáno pouze pro kanalizace ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1), ale dle jeho výroku je povolení vydáno rovněž pro kanalizace ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
8. Naposledy označila napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť se žalovaný dostatečně nevypořádal s námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání. K námitce žalobkyně týkající se nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně spočívající ve vydání povolení k provozování k částem kanalizace ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, k nimž je vydáno platné povolení pro žalobkyni, se dokonce žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil vůbec.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný v rámci svého vyjádření ze dne 30. 10. 2018, které zdejšímu soudu došlo téhož dne, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K samotným žalobním námitkám nad rámec obsahu napadeného rozhodnutí uvedl následující.
10. Setrval na svých názorech ohledně zániku smlouvy s vlastníkem vodohospodářské infrastruktury uvedených v napadeném rozhodnutí a zopakoval, že v následku toho žalobkyně přestala splňovat podmínku dle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích.
11. Správní orgán prvního stupně po zrušení povolení k provozování žalobkyně vydal povolení k provozování osobě zúčastněné na řízení 2) právě jen v tom rozsahu, aby nevznikla nutnost předložení dohody vlastníků provozně souvisejícího vodohospodářského majetku, neboť mu bylo z úřední činnosti známo, že dohoda mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a osobou zúčastněnou na řízení 1) prakticky není možná. Kanalizace, jichž se touto žalobou napadené rozhodnutí týká, tvoří s kanalizačními řady přivádějícími odpadní vody na ČOV Luka nad Jihlavou linii majetku jednoho vlastníka. Proto se žalovaný ztotožnil s názorem krajského úřadu, který po osobě

zúčastněné na řízení 2) nepožadoval dohodu s vlastníky provozně souvisejících řadů ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích.

12. Co se týče námitky nedostatečného vymezení předmětu řízení, tato byla řešena opakovaně ve všech předchozích řízeních týkajících se vodohospodářské infrastruktury v městysu Luka nad Jihlavou. Žalovaný je přesvědčen, že v současné době poskytuje IČME nejspolehlivější vymezení konkrétní části vodohospodářské infrastruktury. V případě nejasnosti v posouzení otázky vlastnictví má správní orgán právo, a podle aktuální judikatury (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2016, č. j. Konf 10/2015-11) též povinnost učinit si správní úvahu na základě dostupných podkladů řízení. Dle názoru žalovaného je v nyní projednávané věci zásadní ta skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení 1), jakožto vlastník předmětného majetku, odstoupila dne 9. 5. 2017 od smlouvy o provozu vodovodů a kanalizací, o nájmu vodovodů a kanalizací a o správě a rozvoji majetku vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu ze dne 17. 12. 1996, ve znění pozdějších dodatků, uzavřenou mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a žalobkyní (dále jen „provozní smlouva“). Žalobkyně tudíž nadále nemůže provozovat předmětný vodohospodářský majetek bez souhlasu jeho vlastníka, tedy bez smlouvy uzavřené podle ustanovení § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích.
13. Ohledně námitky neplatnosti odstoupení od provozní smlouvy žalovaný uvedl, že z usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 7. 2018, č. j. 54 Co 112/2018-406, a rozsudku téhož soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278, na které odkazovala žalobkyně v žalobě, je patrný závěr, že vystoupením osoby zúčastněné na řízení 1) ze Svazku vodovodů a kanalizací Jihlavsko došlo k přechodu provozní smlouvy (a smluv souvisejících) uzavřených mezi žalobkyní a Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko na osobu zúčastněnou na řízení 1). S tímto závěrem se žalovaný ztotožnil. Nepřijmul však žalobkyní předkládanou interpretaci obou soudních rozhodnutí, podle níž sice na osobu zúčastněnou na řízení 1) přešla povinnost strpět provozování a užívání vodohospodářské infrastruktury žalobkyní, avšak této povinnosti odpovídající právo na odměnu za toto užívání náleží nadále Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
14. K problematice nesouladu v celkové délce provozovaného majetku mezi rozhodnutím krajského úřadu ze dne 15. 11. 2016, č. j. KUJI 82279/2016, kterým bylo žalobkyni zrušeno povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod Luka nad Jihlavou, a celkovou sumou délky stok, na které dostala povolení k provozování osoba zúčastněná na řízení 2) rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, žalovaný uvedl, že tato skutečnost není důvodem ke zrušení rozhodnutí krajského úřadu. Vzhledem k tomu, že v obci Luka nad Jihlavou jsou i nadále budovány nové úseky kanalizace zahrnuté pod stejným IČME, je tento nesoulad údajů naopak důkazem správného postupu vlastníků kanalizace, kteří plní svou zákonnou povinnost a nově vybudované úseky vodohospodářské infrastruktury hlásí podle § 5 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích místně příslušnému vodoprávnímu úřadu. Žalobkyně uvedla, že by taková část kanalizace musela být vybudována v období mezi vydáním obou výše uvedených rozhodnutí, k čemuž nedošlo, neboť žalobkyně nemá takové skutečnosti zaznamenány ve své evidenci. K tomu je však třeba poznamenat, že majetkovou evidenci vodohospodářské infrastruktury ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 2) vede tato sama, tudíž žalobkyně takovými informacemi disponovat vůbec nemusí.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

15. Osoby zúčastněné na řízení ve svém společném vyjádření k žalobě doručeném zdejšímu soudu dne 15. 11. 2018 uvedly, že podmínka pro požadavek na doložení dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích není v nyní projednávaném případě splněna. Nebyl zde žádný zákonný důvod pro to, aby osoba zúčastněná na řízení 2) musela uzavřít písemnou dohodu vlastníků provozně souvisejících kanalizací podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, když předmětný vodohospodářský majetek provozně nesouvisí s vodohospodářským majetkem jiného vlastníka.
16. Co se týče rozdílu v délce kanalizačních stok (658,51 m) mezi délkou těchto uvedených v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a v rozhodnutí krajského úřadu ze dne 15. 11. 2016, tento vznikl v důsledku upřesnění předmětných kanalizačních stok v pasportu kanalizací. Krajský úřad vycházel v řízení o zrušení povolení žalobkyně k provozování z údajů identifikace jednotlivých stok v jejich kolaudačních souhlasech, naproti tomu v nyní napadeném rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo k upřesnění majetku v pasportu kanalizací dle grafického informačního systému. Vodohospodářský majetek, ke kterému bylo osobě zúčastněné na řízení 2) napadeným rozhodnutím vydáno povolení k provozování, je tak identický s majetkem, ke kterému bylo žalobkyni povolení k provozování zrušeno. Není pravdou, že uvedený rozdíl délek kanalizačních stok má představovat vydání povolení k provozování ke kanalizacím ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
17. Předmět správního řízení i vodohospodářský majetek byl dostatečně specifikován již v oznámení o zahájení správního řízení, a to v souladu se všemi zákonnými náležitostmi, tj. i uvedením identifikačního čísla majetkové evidence. Zároveň k přesné specifikaci sloužil i odkaz v odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu na ta rozhodnutí, kterými bylo v minulosti povoleno provozování kanalizace a čistírny odpadních vod žalobkyni; a dále bylo odkázáno na rozhodnutí ze dne 15. 11. 2016, kterým bylo žalobkyni zrušeno povolení k provozování. S ohledem na to, že sama žalobkyně v minulosti žádala o povolení k provozování předmětného majetku ve výše uvedených řízeních a v nich sama specifikovala majetek v žádosti, kde vymezovala, ke kterému majetku žádá povolení k provozování, muselo jí být od počátku tohoto řízení zcela zjevné, o který konkrétní vodohospodářský majetek, k němuž má být vydáno povolení k provozování osobě zúčastněné na řízení 2), v tomto vedeném řízení jde.
18. Osoby zúčastněné na řízení odmítly tu interpretaci žalobkyně, že by provozní smlouva nějak zavazovala osobu zúčastněnou na řízení 1) vůči žalobkyni, když jejími smluvními stranami byli pouze Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko a žalobkyně. Žalobkyně ostatně s osobou zúčastněnou na řízení 1) nejednala a nejedná jako se stranou uvedené smlouvy, svým způsobem jí nájemné nehradí a neplní ani jiné povinnosti, které by pro ni vyplývaly z této smlouvy.
19. Dle osob zúčastněných na řízení byl jak v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tak v napadeném rozhodnutí jednoznačně a v souladu se zákonem identifikován vodohospodářský majetek, ke kterému bylo osobě zúčastněné na řízení 2) vydáno povolení k provozování. Námitka nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost je tak nedůvodná, stejně jako námitka nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť obě rozhodnutí jsou odůvodněna zcela a v souladu s právními předpisy.

20. Na závěr svého vyjádření osoby zúčastněné na řízení pro dokreslení případu shrnuly události, které následovaly poté, co bylo pravomocně vydáno povolení k provozování předmětnému vodohospodářskému majetku osobě zúčastněné na řízení 2).

V. Repliky

21. Žalobkyně ve svých replikách k vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení doručených zdejšímu soudu dne 26. 2. 2019 konstatovala, že jí odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278, byl sice Nejvyšším soudem zrušen rozsudkem ze dne 25. 9. 2018, č. j. 26 Cdo 4487/2017-337, v něm však Nejvyšší soud stvrdil právní názor zastávaný žalobkyní, že došlo k sukcesi osoby zúčastněné na řízení 1) do rámce provozní smlouvy na straně pronajímatele. Tato smlouva tedy nadále trvá.
22. Žalobkyně setrvala na svém tvrzení, že v mezidobí od vydání rozhodnutí o zrušení povolení pro žalobkyni k provozu předmětného vodohospodářského majetku a vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebyly vybudovány žádné nové kanalizace, které by byly pod uvedené IČME nově zařazeny a vysvětlovaly by tak nesoulad v uvedených délkách. Žalobkyně vedla majetkovou evidenci rovněž ke kanalizacím ve vlastnictví osoby účastněné na řízení 1). Pokud by nová kanalizace byla vybudována, jak tvrdí žalovaný, předala by tuto informaci do ústřední evidence právě žalobkyně. Správní spis přitom neobsahuje žádný důkaz, který by toto tvrzení žalovaného prokázal. Ve vztahu k souvisejícímu tvrzení osob zúčastněných na řízení uvedla, že tyto závěry pouze konstatují, nijak nereagují na žalobní argumentaci žalobkyně. V jejím rámci bylo naopak prokázáno, že pasport předložený osobou zúčastněnou na řízení 2) nevedl k vyjasnění situace. Naopak vyvolal další nejasnosti a žalobkyně jej považuje za nepřesný. Kombinace této skutečnosti a překvapivé teorie krajského úřadu o „linii jednoho vlastníka“, která nemá vyžadovat uzavření dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací, ačkoliv zákon o vodovodech a kanalizacích tento pojem vůbec nezná, pak vedla k nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
23. Dále žalobkyně upozornila na změnu v přístupu obecných soudů k přezkoumávání sporů mezi žalobkyní a obcemi vystoupivšími ze Svazku souvisejícími s provozní smlouvou. Soudy dospěly k závěru, že nemají pravomoc obdobné spory vůbec rozhodovat, přičemž některé věci byly postoupeny správním orgánům, např. Krajskému úřadu kraje Vysočina.
24. Ve zbytku replik žalobkyně v zásadě odkázala, příp. částečně rozvedla argumentaci již obsaženou v žalobě.

VI. Dosavadní průběh řízení

25. Krajský soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 29. 7. 2020, č. j. 31 A 124/2018-198 (dále jen „původní rozsudek krajského soudu“), tak, že se napadené rozhodnutí zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Došel k závěru, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí i nesrozumitelnosti. Správní orgány pochybily, když nepostavily najisto, resp. nedostatečně vypořádaly námitku, z jakého důvodu se rozdíl v délkách předmětných kanalizací v daných rozhodnutích vyskytuje. Krajský soud tak zavázal žalovaného, aby zajistil chybějící část správního spisu a řádným způsobem prokázal a zdůvodnil rozdíl v délkách kanalizací uvedených ve výrocích rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne ze dne 7. 3.

2018, č. j. KUJI 17684/2018, a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 15. 11. 2016, č. j. KUJI 82279/2016.

26. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 5. 2021, č. j. 6 As 276/2020-54 (dále jen „zrušovací rozsudek Nejvyššího správního soudu“), původní rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud měl za to, že závěr krajského soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného způsobené řádným nevypořádáním námitky duplicitního povolení k části kanalizace na území městyse Luka nad Jihlavou, je nutno vztáhnout pouze k té části kanalizace, kterou žalobkyně činí spornou. Zavázal proto krajský soud, aby v dalším řízení vyjasnil, ve vztahu ke které konkrétní části kanalizace existují pochybnosti o správnosti podřazení pod IČME 6105- 688703-00286192-3/1, resp. zda vůbec taková část údajně nesprávně podřazené kanalizace, jež má být dle tvrzení žalobkyně ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, existuje. Rovněž zavázal krajský soud, aby přistoupil k posouzení ostatních žalobních bodů a na základě tohoto posouzení zvolil další procesní postup.
27. Krajský soud vyzval dne 15. 12. 2021, č. j. 31 A 124/2018-272, žalovaného ke sdělení, zda správní spis předložený krajskému soudu, resp. Nejvyššímu správnímu soudu, je kompletní. Pro případ, že není kompletní, uložil krajský soud žalovanému předložení kompletního správního spisu v originále. Dne 16. 12. 2021 žalovaný reagoval sdělením, že úplný originál předmětného správního spisu zaslal dne 24. 9. 2020 Nejvyššímu správnímu soudu, avšak není mu známo, zda byl spis kompletní. Požádal proto soud o identifikaci chybějících listin. Krajský soud následně usnesením ze dne 20. 1. 2022, č. j. 31 A 124/2018-275, uložil žalovanému povinnost předložit soudu kompletní správní spis a v odůvodnění poukázal také na původní rozsudek krajského soudu, ve kterém uvedl, že listiny č. l. 29-41 správního spisu správního orgánu prvního stupně ve spise chybějí. Nato žalovaný dne 31. 1. 2022 doručil krajskému soudu rekonstruovanou část správního spisu. Vzhledem k tomu, že spisový materiál nebyl kompletní ani po tomto doplnění, vyzval krajský soud opětovně žalovaného, aby mu doručil všechna doplnění odvolání žalobce včetně všech jeho příloh. Tak žalovaný učinil podáním dne 8. 3. 2023.

VII. Další vyjádření

28. Žalobkyně dne 13. 7. 2021 doručila krajskému soudu své vyjádření ke zrušovacímu rozsudku Nejvyššího správního soudu. I nadále je přesvědčena, že napadené a prvostupňové rozhodnutí musí být zrušeno v plném rozsahu, a to ze všech důvodů uvedených v žalobě, na kterých setrvala. Následně dne 4. 2. 2022 na výzvu soudu doplnila svá žalobní tvrzení. Upřesnila, že v pasportu kanalizace předloženém v řízení osobou zúčastněnou na řízení 2) jsou chybně označeny červenou barvou jako majetek Městyse o kanalizace ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1). Konkrétně se jedná o část kanalizace v ulici Nová (část kanalizace A-7, A-9 a AG-2), část kanalizace v ulici Za Humny (kanalizace Na Výsluní: A-4-2) a část kanalizace v ulici Ve Žlábku (část kanalizace Okružní: EC). Výčet přitom není kompletní, neboť majetek je v prvostupňovém rozhodnutí vymezen neurčitě. Na závěr zdůraznila, že vodohospodářský majetek, pro který bylo vydáno povolení k provozování, které je nyní předmětem řízení, provozně souvisí s kanalizacemi ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1). Mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení 1) dosud nebyla uzavřena dohoda vlastníků provozně souvisejících kanalizací dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích.

29. Dne 3. 3. 2023 žalobkyně doložila krajskému soudu elektronickou kopii souborů z obou datových zpráv, jejichž obsahem bylo doplnění odvolání ze dne 6. 4. 2018 a jeho přílohy.
30. Téhož dne bylo krajskému soudu doručeno stanovisko osob zúčastněných na řízení k vyjádření žalobkyně a předložení listin k důkazu. Předložené listiny dle jejich názoru vyvrací tvrzení žalobkyně o chybné délce kanalizace, ke které bylo vydáno povolení k provozování, i o potřebě dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací. K žalobkyni doloženým smlouvám o dílo konstatovaly, že se jedná o typický případ, kdy Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko poskytoval přislíbenou pomoc dle zakladatelské smlouvy. Náklady hrazené na podkladě těchto smluv byly hrazeny z podílu na nájemním připadajícím osobě zúčastněné na řízení 1) pro realizaci investic do svého majetku. Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko žádné své finanční prostředky nevynakládal a dá se říct, že ani žádné neměl. K tomu osoby zúčastněné na řízení odkázaly na čl. 12.6 stanov. Dále se s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2018, č. j. 24 Cdo 4497/2017-337, vyjádřily k povinnosti žalobkyně platit nájemné vodohospodářského majetku vlastníkově.

VIII. Jednání

31. Dne 28. 2. 2023 se ve věci konalo ústní jednání za účasti právního zástupce žalobkyně, zástupce žalovaného, právní zástupkyně osob zúčastněných na řízení a jednatele osoby zúčastněné na řízení 2). Žalobkyně odkázala na podanou žalobu a shrnul žalobní námitky. Žalovaný odkázal na svá písemná podání. Osoby zúčastněné na řízení odkázaly na písemná podání a doplnily, že rozdíl v délkách kanalizací byl způsoben vedením evidence kanalizace žalobkyní a Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Jednatel osoby zúčastněné na řízení 2) k otázce doplnil, že dostaly k dispozici jednotlivé smlouvy, na základě kterých upravily evidenci a do rozšíření žádosti o vydání povolení k provozování již uvedly konkrétní délky. Rozdíl v délkách tedy vznikl upřesněním evidence. K tomu žalobkyně sdělila, že rozdíl v délkách nelze vysvětlit pouze úpravou evidence, neboť bylo také odkázáno na pasport, který označuje jako vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1) i kanalizace, které v jejím vlastnictví nejsou.
32. V návaznosti na zrušovací rozsudek Nejvyššího správního soudu krajský soud přikročil k dokazování.
33. Ze stanov Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko soud na žádost osob zúčastněných na řízení přečetl jejich čl. 12.6. Samotné znění stanov nebylo ve věci sporné. Stejně tak nebylo sporné znění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 15. 11. 2016, č. j. KUJI 82279/2016, kterým rozhodl o zrušení povolení žalobkyně k provozování kanalizací na území osoby zúčastněné na řízení 1); rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 4. 2004, č. j. KUJI 6421/2004 OLVHZ KUJIP007JCV, ve znění pozdějších změn, kterým bylo žalobkyni vydáno povolení k provozování kanalizací Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko; rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 3. 5. 2004 č. j. KUJI 6705/2004 OLVHZ KUJIP007JD81, kterým bylo žalobkyni vydáno povolení k provozování kanalizací na území osoby zúčastněné na řízení 1); dohoda o převodu investorství ze dne 8. 6. 2011 (vč. smlouvy o dílo, fakturace); a dohoda o převodu hmotného majetku uzavřená dne 27. 12. 2000 mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a osobou zúčastněnou na řízení 1) včetně přejímkových listů.
34. Vybrané údaje z majetkové evidence za rok 2015 a za rok 2017 doložené žalobkyní poskytl soud k nahlédnutí. Osoby zúčastněné na řízení k nim dodaly, že je při tvorbě žádosti neměly k dispozici a vycházely z vybraných údajů z majetkové evidence za rok 2014. Dále

krajský soud poskytl k nahlédnutí smlouvu o dílo ze dne 4. 2. 2014 uzavřenou mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a zhotovitelem díla SYNER VHS Vysočina, a.s. ve věci akce „Luka nad Jihlavou, Ul. Za Humny – rozšíření vodovodu a rozšíření kanalizace“ včetně faktur a dokladů o úhradě. Dle osob zúčastněných na řízení tato dohoda ničeho nedokazuje, dle žalobkyně prokazuje nabytí vlastnictví k části kanalizace uvedené v pasportu přiloženému k prvostupňovému rozhodnutí.

35. Dále soud stručně zrekapituloval obsah dopisu osoby zúčastněné na řízení 1) ze dne 2. 7. 2018, kterým vyzvala žalobkyni k předložení majetkové evidence kanalizačních stok a odstoupila od provozní smlouvy, a dopisu ze dne 12. 6. 2017, kterým žalobkyně reagovala s tím, že k odstoupení není dán důvod a odstoupení je tak neplatné. Žalobkyně k tomu doplnila, že má za to, že skutečně nedošlo k odstoupení od provozní smlouvy. Žalovaný zdůraznil, že právě vztah mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení 1) je zásadní, a dodal, že se zabýval tím, zda má o této otázce rozhodnout správní orgán, či civilní soud, přičemž má za to, že rozhodnutí těchto otázek přesahuje možnosti jakéhokoli správního orgánu. Osoby zúčastněné na řízení připomněly, že osoba zúčastněná na řízení 1) vycházela z toho, že odstoupení ani není nutné. V této souvislosti odkázaly na nesourodou judikaturu.
36. Následně krajský soud vyzval přítomné k nahlédnutí do pasportu s vyznačením majetku Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, který je dle žalobkyně nesprávně evidován pod IČME 6105-688703-00286192-3/1, a poskytl jim prostor k vyjádření. Žalovaný konkrétně ke kanalizaci v ulici Nová uvedl, že se jednalo o opravu z důvodu neřádného hospodaření s vodohospodářským majetkem, nikoli vybudování nového vodohospodářského majetku. Zákon přitom podle něj stanovuje, že pokud je sledován účel a linie, jedná se o původní kanalizaci. Jednatel osoby zúčastněné na řízení 2) se s názorem o pouhé rekonstrukci ztotožnil. Žalobkyně upozornila, že ve spise absentuje podklad, který by dokládal, že se žalobkyně o předmětnou kanalizaci nesprávně starala. Obnova částí kanalizace byla přirozenou součástí péče o kanalizační síť. Původním vlastníkem všech kanalizací na území osoby zúčastněné na řízení 1) byl Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko, který jej nabyl od státu v rámci vypořádání nároků z privatizace majetku.
37. K dotazu soudu, zda je možné na základě předložených map vysvětlit rozdíl v délkách kanalizací, žalovaný uvedl, že nikoli, neboť pasport kanalizace byl pouze doplňkovým dokumentem. Zásadní pro vydání povolení k provozování byly smlouvy o vkladu práva mezi osobou zúčastněnou na řízení 1) a Svazem vodovodů a kanalizací. Připustil, že v grafické podobě mapy mohlo dojít k chybám, nicméně to na věc nemělo vliv, a to právě s ohledem na jejich doplňkovost.
38. Taktéž kanalizaci v ulici Otínská pak žalovaný považuje za rekonstrukci původní kanalizace, nikoli nově vybudovaný úsek.
39. K dalším navrženým důkazům soud konstatoval následující. Napadené rozhodnutí, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278, rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 6. 2017, č. j. KUJI 46239/2017 (rozhodnutí o nevydání povolení), pasport osoby zúčastněné na řízení 2), rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2017, č. j. 60250/2017-MZE-1511 (rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o nevydání povolení), se nachází ve správním spise, kterým se nedokazuje.

40. Osoby zúčastněné na řízení navrhly doplnění správního spisu o chybějící část (přílohy žalobkyně) a požádaly o kopii posledního vyjádření žalobkyně. Sdělily, že doloží smlouvy, kterými byl vodohospodářský majetek předáván. Jednatel osoby zúčastněné na řízení 2) předložil dva soupisy těchto dohod. Tyto dle něj byly součástí žádosti o vydání povolení k provozování. K tomu žalobkyně dodala, že měly být již součástí správního spisu, což je také jedním z důvodů, proč by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno.
41. Následně jednatel osoby zúčastněné na řízení 2) k dotazu krajského soudu sdělil, že předmětné smlouvy dokládal žalovanému v rámci jiných řízení, takže je má k dispozici. Žalobkyně k dotazu krajského soudu sdělila, že odvolání bylo podáno datovou schránkou a přílohy včetně dohod o investorství byly připojeny, k čemuž doloží výpis z datové schránky. Žalovaný k dotazu soudu sdělil, že správní spis byl k první výzvě k jeho doplnění kompletní.
42. Krajský soud uložil žalobkyni, aby do 3. 3. 2023 doložila soudu, že odvolání žalovanému podala s přílohami, které jsou v něm uvedeny, a zároveň aby zaslala soudu odvolání i s přílohami. Žalovanému uložil, aby krajskému soudu do 3. 3. 2023 zaslal vyjádření, v němž uvede, proč podle jeho názoru nejsou přílohy odvolání součástí správního spisu. Osobám zúčastněným na řízení krajský soud žádnou povinnost neuložil, nicméně na jejich žádost stanovil lhůtu k podání vyjádření a důkazních návrhů taktéž do 3. 3. 2023. Zároveň se dotázal, zda byl soupis předložený krajskému soudu v průběhu správního řízení předložený správním orgánům.
43. Jednání pokračovalo dne 10. 3. 2023 za účasti právního zástupce žalobkyně, ředitele žalobkyně, zástupce žalovaného, právní zástupkyně osob zúčastněných na řízení a jednatele osoby zúčastněné na řízení 2). Jednatel osoby zúčastněné na řízení 2) k dotazu soudu vyjasnil, že mapa předložená na ústním jednání dne 28. 2. 2023 nebyla a ani neměla být součástí správního spisu. Žalobkyně k listinám doručeným krajskému soudu v období od ústního jednání konaného dne 28. 2. 2023 zopakovala, že předmětem sporu je ulice Nová, která byla před rekonstrukcí součástí privatizovaného majetku, a tedy Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, a proto doplnila další podklady. S názorem žalobkyně osoby zúčastněné na řízení nesouhlasily.
44. Další důkazy krajský soud neprováděl, neboť by tím dalece přesáhl činnosti správního soudu. Dal proto prostor přítomným osobám, aby se k věci vyjádřily a přednesly své závěrečné návrhy.
45. Osoby zúčastněné na řízení uznaly, že v řízení došlo k nejasnostem, což vyplývá ze správního spisu, nicméně měly za to, že spory o jednotlivé drobnosti se míjí s podstatou věci. Krajský úřad Zlínského kraje v těchto záležitostech rozhoduje roky a má přehled o tom, jaké trasy kanalizace a kudy vedou. Napadené rozhodnutí je podle jejich názoru správné mimo jiné také proto, že žalobkyně neprokázala, že části kanalizace jsou ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
46. Žalobkyně setrvala na svých argumentech uvedených v žalobě a shrnula, že kanalizace spolu souvisí a měla být uzavřena dohoda vlastníků souvisejících kanalizací, bylo prokázáno, že části kanalizace se nachází ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko a provozní smlouva mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení 1) byla i nadále platná (mezitím došlo ukončení platnosti uplynutím času), neboť odstoupení nebylo platné.

47. Žalovaný poukázal na složitost sporů a možnosti jejich posuzování, které přesahují aparát krajských úřadů. Sám žalovaný se přitom snažil intervenovat a zajistit dohodu účastníků sporů, avšak neúspěšně. Dle jeho názoru žalobkyně od roku 2014 používá majetek, na který nemá žádná práva a neplatí nájemné. Bylo přitom odpovědností Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, aby do příslušných smluv vtělil odpovídající ustanovení, neboť to po obcích nelze vyžadovat. Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko má právo na finanční vypořádání, nikoli však na majetek. Zákon o vodovodech a kanalizacích výslovně stanovuje, že rekonstrukcí není možné převést vlastnické právo. V důsledku sporů vznikla situace, kdy není prováděna potřebná údržba vodohospodářského majetku. K tomu dodal, že v daném případě reálně nemůže dojít k dohodě vlastníků provozně souvisejících kanalizací.

IX. Posouzení věci krajským soudem

48. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a došel k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit, neboť skutkový stav, ze kterého žalovaný vycházel, nenachází oporu ve správním spise.
49. Ze správních spisů poskytnutých zdejšímu soudu žalovaným vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné, skutečnosti.
50. Správní orgán prvního stupně vydal dne 15. 11. 2016 pod č. j. KUJI 82279/2016 rozhodnutí (dále též „zrušující rozhodnutí“), kterým ve výroku I. zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odbor lesního a vodního hospodářství, ze dne 26. 4. 2004, č. j. KUJI 6421/2004 OLVHZ, KUJIP007JCV1, ve znění (i) rozhodnutí ze dne 18. 1. 2012, č. j. KUJI 4319/2012, sp. zn. OLVHZ 127/2012 Bl-2, a (ii) rozhodnutí ze dne 8. 10. 2013, č. j. KUJI 67965/2013, sp. zn. OLVHZ 1802/2013 Pa-2, kterým bylo žalobci vydáno povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod Luka nad Jihlavou. Zároveň výrokiem II. zrušujícího rozhodnutí stanovil správní orgán prvního stupně podle § 74 odst. 1 správního řádu vykonatelnost tohoto rozhodnutí ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o povolení k provozování specifikovaného majetku pro nového provozovatele, nejdříve však ke dni 1. 1. 2017.
51. Dne 2. 12. 2016 bylo u správního orgánu prvního stupně zahájeno řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení 2) o vydání povolení k provozování části kanalizace ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1) vedené pod IČME 6105-688703-00286192-3/1 (č. l. 1 správního spisu).
52. Dne 9. 3. 2017 podala ke krajskému úřadu osoba zúčastněná na řízení 2) žádost o rozšíření žádosti uvedené v předcházejícím odstavci, a to o další část kanalizace osoby zúčastněné na řízení 1) vedené pod IČME 6105-688703-00286192-3/1, a o čistírnu odpadních vod Luka nad Jihlavou, vedenou pod IČME 6105-688703-00286192-4/1 (č. l. 8 správního spisu). Těto žádosti o rozšíření předmětu řízení správní orgán prvního stupně vyhověl usnesením ze dne 7. 4. 2017, č. j. KUJI 27702/2017.
53. Správní orgán prvního stupně následně vydal rozhodnutí ze dne 30. 6. 2017, č. j. KUJI 46239/2017, kterým povolení pro provozování předmětného vodohospodářského majetku osobě zúčastněné na řízení 2) nevydal, a to pro existenci stále platného povolení k

provozování části předmětného majetku vydaného žalobci a absenci dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť dle jeho názoru čistírna odpadních vod provozně souvisí s kanalizacemi na území osoby zúčastněné na řízení 1), které jsou ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlava (č. l. 23 správního spisu).

54. Proti v předcházejícím odstavci uvedenému rozhodnutí krajského úřadu podala osoba zúčastněná na řízení 2) odvolání, které správní orgán prvního stupně předložil žalovanému (č. l. 28 správního spisu). Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 10. 2017, č. j. 60250/2017-MZE-15111 rozhodnutí krajského úřadu uvedené v předchozím odstavci zrušil a věc mu vrátil k novému projednání (č. l. 29 správního spisu).
55. Správní orgán prvního stupně přerušil řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení 2) o vydání povolení k provozování části kanalizace do doby, než zrušující rozhodnutí nabyde právní moci (č. l. 31 správního spisu). To bylo následně rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 1. 2019, č. j. 77038/2017-MZE-15111, potvrzeno (č. l. 33 správního spisu), načež správní orgán prvního stupně oznámil pokračování rozšířeného správního řízení a vyzval osobu zúčastněnou na řízení 2), aby doplnila vyjmenované údaje (č. l. 35 správního spisu). Osoba zúčastněná na řízení 2) tak učinila podáním ze dne 2. 2. 2018, kterým doplnila situaci - pasport kanalizace, identifikace majetku a přílohu k žádosti o povolení k provozování ze dne 9. 3. 2017 (upřesnění názvu ulic a označení stok dle situace - pasportu kanalizace, identifikace majetku) a sdělila, že dohodu vlastníků provozně souvisejících kanalizací nepředkládá, neboť pro to nevyvstaly zákonné důvody. Vodohospodářská majetek je ve výhradním vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1) a je zakončen ČOV, opět ve výhradním vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1), k čemuž doložila usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2017, č. j. 72 Co 153/2017-650 (č. l. 36 soudního spisu).
56. Dále se ve spise nachází rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (č. l. 42 správního spisu). Proti němu žalobkyně podala dne 21. 3. 2018 blanketní odvolání, které doplnila dne 6. 4. 2018. Následně vydal žalovaný dne 28. 6. 2018 napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Stav předloženého správního spisu

57. Nejdříve se krajský soud musel vypořádat se stavem správního spisu, který mu byl žalovaným předložen.
58. Nejvyšší správní soud sice ve zrušovacím rozsudku nevyslovil, že měl krajský soud vyzvat žalovaného k doplnění kompletního správního spisu, přestože došel k závěru o nepřezkoumatelnosti, nicméně z vyjádření „*nebylo na místě volit jednoduché „řešení“, a to i přes skutečnost, že ze strany správního orgánu nebyl (k první výzvě soudu) předložen kompletní spisový materiál*“ (viz bod 45 zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu) krajskému soudu vyplývá, že se dle názoru Nejvyššího správního soudu měl o doplnění spisu znovu pokusit.
59. K povinnosti předložit správnímu soudu správní spis Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2008, č. j. 1 Afs 7/2008-91, konstatoval, že „*[p]ředložení správních spisů (§ 74 odst. 1 s. ř. s.) je (spolu s vyjádřením k žalobě) základní obranou správního orgánu proti podané žalobě. Pokud správní orgán nepředloží kompletní spis, vystavuje se nebezpečí, že krajský soud rozhodne v jeho neprospěch, a to jen z toho důvodu, že určitý dokument, který mohl rozhodnutí soudu zcela zvrátit, není ve spisu založen. Soud totiž vždy vychází z předpokladu (pokud opak není zcela zřejmý – pak je povinností soudu vyzvat správní orgán k doplnění*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

spisového materiálu), že správní spis byl předložen ve své úplné podobě.“ Soudu došlý spisový materiál je pak i pomyslnou vizitkou dotyčného správního orgánu.

60. *Na druhou stranu „[o]pomenutí správního orgánu předložit správní spis, nemůže být důvodem pro neposkytnutí právní ochrany tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen. Teprve nepředložení spisu po marné a opakované výzvě soudu, je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, přičemž je lhostejné, zda správní orgán na první výzvu nepředložil celý správní spis nebo jen jeho část, je-li zjevné, že chybí (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2006, č. j. A 2/2003-73). K povinnosti soudu opakovaně vyzvat správní orgán k předložení správního spisu dospěl Nejvyšší správní soud též v rozsudku ze dne 27. 9. 2006, č. j. 6 As 33/2006 - 92, podle něhož „pokud správní orgán nepředloží soudu správní spisy v souladu s výzvou podle § 74 odst. 1 s. ř. s., nelze bez dalšího rozhodnutí správního orgánu zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku rozhodnutí, ale je nezbytné správní orgán k jejich předložení opětovně vyzvat, poučit jej o následcích, které by nepředložení spisu mohlo způsobit (§ 36 odst. 1 s. ř. s.), případně uložit sankci za neuposlechnutí výzvy soudu podle § 44 s. ř. s.“ (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 12. 2022, č. j. 31 A 54/2022). Výzva k předložení spisu je adresována žalovanému správnímu orgánu, který si posléze opatřuje spisy od správního orgánu prvního stupně, nemá-li kompletní spisový materiál (ještě) u sebe.*
61. *Krajský soud se proto pokusil o doplnění správního spisu. Vyzval žalovaného dne 15. 12. 2021 ke sdělení, zda je správní spis kompletní s tím, že pokud kompletní není, má kompletní správní spis předložit v originále. Po sdělení žalovaného, že úplný originál předmětného správního spisu zaslal dne 24. 9. 2020 Nejvyššímu správnímu soudu, avšak není mu známo, zda byl spis kompletní, krajský soud usnesením ze dne 20. 1. 2022, č. j. 31 A 124/2018-275, uložil žalovanému povinnost předložit soudu kompletní správní spis. Nato žalovaný doručil krajskému soudu listiny ze správního spisu správního orgánu prvního stupně rubrikované pod č. l. 29-41. Vzhledem k tomu, že spisový materiál nebyl kompletní ani po tomto doplnění, vyzval krajský soud opětovně žalovaného, aby mu doručil všechna doplnění odvolání žalobce včetně všech jeho příloh. Tak žalovaný učinil podáním dne 8. 3. 2023 (viz též bod 27 tohoto rozsudku). Ani po tomto doplnění však krajský soud nemohl dojít k závěru o kompletnosti správního spisu.*
62. *O doplnění dokumentů, které měly být součástí správního spisu správního orgánu prvního stupně se pokusila také žalobkyně a krajskému soudu dne 3. 3. 2023 doručila doplnění svého odvolání včetně jeho příloh. Taktéž osoby zúčastněné na řízení krajskému soudu doručily desítky stran listin, které mají dokládat rozdíl v délkách metrů kanalizace.*
63. *Dle § 17 odst. 1 správního řádu se v každé věci zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.*
64. *Správní spis předložený krajskému soudu však uvedené náležitosti nesplňuje. Obsah spisu je veden natolik zmatečně, že krajský soud musel opakovaně požadovat vysvětlení vedení spisu a jeho doplnění, přičemž bylo zjištěno i samotnou žalobkyní, že přílohy datové zprávy obsahující doplnění odvolání žalobkyně se nacházely na USB disku, který byl v dispozici správnímu orgánu prvního stupně. Krajský soud proto nevidí žádný důvod k tomu, aby zmiňované přílohy nebyly součástí správního spisu. O jejich vytištění a založení do správního spisu v něm ostatně není žádná procesní stopa.*

65. O nesprávném vedení spisové dokumentace svědčí vedle absence listin též rubrikace založených listin uvedená v příložených sběrných arších. Dle ručně psaného sběrného archu se pod č. l. 46 nachází doplnění důvodů odvolání a na č. l. 47 vyrozumění o podaném odvolání, což koresponduje se žurnalizací spisu ručně psanými čísly v pravém horním rohu jednotlivých listin. Zároveň druhá strana ručně psaného sběrného archu uvádí k č. l. 43 jednu přílohu, k č. l. 46 celkem 22 příloh a k č. l. 47 tři přílohy. Tištěný sběrný arch naproti tomu pod č. l. 46 rubrikuje doplnění odvolání 2. část a pod č. l. 47 doplnění odvolání 1. část, aniž by k těmto dokumentům označoval počet listů.
66. Ve správním spise poskytnutém krajskému soudu se pod č. l. 46 nachází doplnění odvolání ze dne 6. 4. 2018, ve kterém je označeno osm příloh. K tomu žalovaný v podání ze dne 8. 3. 2023 uvedl, že těchto osm příloh bylo ve skutečnosti žalobkyní doručeno v celkem 21 přílohách. Ve spise se tedy mělo nacházet doplnění odvolání žalobkyně ze dne 6. 4. 2018 s 21 přílohami, které s ním měly být neoddělitelně spojeny. Samotné doplnění odvolání se ve správním spise nachází, nicméně ani jedna z jeho příloh nebyla součástí správního spisu poskytnutého krajským soudem. Do jeho dispozice se přílohy doplnění odvolání dostaly až dne 3. 3. 2023, kdy je poskytla žalobkyně, a následně dne 8. 3. 2023, kdy je doplnil žalovaný. Tyto listiny krajský soud nyní považuje za součást správního spisu.
67. Nesprávná rubrikace založených listin vyplývá také z dalších listin, kdy je na jednom místě pod č. l. 1 zařazen ručně psaný sběrný arch a na druhém místě je pod č. l. 1 uvedena žádost o povolení k provozování. O správném vedení správního spisu nesvědčí ani vrácení spisové dokumentace na č. l. 28a) ze dne 20. 2. 2018, když listiny pod č. l. 29-41 nesou označení datem 10. 10. 2017 až 19. 2. 2018. Jedná se přitom právě o ty listiny, jejichž absenci krajský soud vytkl již v původním rozsudku krajského soudu. Nepřesnost vedení spisu značí také žalovaným předložená kopie ručně psaného přehledu spisu, jehož originál se s kopií obsahově neshoduje.
68. Obecně vzato je možné, že by krajský soud nedopatřením připojil některou část správního spisu ke správnímu spisu související věci, jak se domnívá žalovaný a jak vyplynulo z jeho vyjádření u ústního jednání u zdejšího soudu, jakkoli je to s ohledem na povahu listin nepravděpodobné minimálně ve frekvenci uváděné žalovaným. Nicméně krajský soud již v původním rozsudku uváděl, že ve správním spise absentují minimálně listiny pod č. l. 29-41, přičemž po vrácení správního spisu jej žalovaný postoupil Nejvyššímu správnímu soudu opětovně bez odkazovaných listin. Vše výše uvedené spíše než na pochybení krajského soudu při manipulaci se správním spisem ukazuje na nedůslednost při vedení správního spisu a při jeho opakovaném postoupení soudům. Není přitom úkolem soudu „dělat za správní orgány pořádek ve spisech“.
69. Samotný závěr o tom, zda listiny č. l. 29-41 a přílohy k doplnění odvolání žalobkyně byly, či nebyly součástí správního spisu však dále nemění nic na skutečnosti, že pro posouzení rozdílu v délkách jsou zásadní také smlouvy o převodu majetku do hospodaření Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, které krajskému soudu poskytly až osoby zúčastněné na řízení v jejich podání ze dne 8. 3. 2023. Teprve jejich srovnáním s evidencí přitom lze vysvětlit rozdíl v délkách kanalizace a teprve na jejich základě v porovnání se smlouvami o převodu investorství a stanovami Svazu vodovodů a kanalizací lze přijmout závěr o vlastnictví jednotlivých úseků kanalizace.
70. Z doplněného spisu a podání žalobkyně a osob zúčastněných na řízení vyplývá, že ačkoli byl krajskému soudu po opakovaných výzvách předložen kompletní správní spis, neposkytuje oporu pro závěry učiněné žalovaným v napadeném rozhodnutí. Podklady

předložené krajskému soudu, které nejsou součástí správního spisu a ze kterých snad měl žalovaný vycházet při vydání napadeného rozhodnutí, čítají desítky stran. Množství podkladů chybějících v předloženém správním spise je natolik rozsáhlé, že krajský soud nemohl dojít k jinému závěru, než že žalovaný vycházel ze skutkového stavu, který ve správním spise nemá oporu. Ve spise se nenachází ani např. úřední záznam o nahlížení do dalších spisů či kopie dokladů nacházejících se v jiných spisech, ze kterých by žalovaný závěry učiněné v napadeném rozhodnutí mohl odvodit.

71. Provedl-li by krajský soud listiny doložené žalobkyní a osobami zúčastněnými na řízení jako důkaz a sám je vyhodnotil, nepřipustně by nahrazoval činnost správních orgánů. Není totiž cílem soudního přezkumu ve správním soudnictví nahrazovat činnost správního orgánu. Soudní přezkum správních rozhodnutí nelze vnímat jako „odvolací řízení“ v plné apelaci, proto také důkazní aktivita soudu bude vždy činností doplňkovou, nikoliv dominantní. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 5 As 161/2016-24, „[v] tomto ohledu je třeba též poukázat na zásadu odbornosti a specializace výkonu veřejné správy, a to i při rozhodování o právech a povinnostech adresátů veřejnosprávního působení. Právě při zjišťování a vyhodnocování faktů případu by se měla projevit odborná specializace a oborová zkušenost personálního aparátu správních orgánů. Dalším argumentem pro zdrženlivější přístup správních soudů (projev doktríny tzv. *judicial self-restraint*) při zjišťování a přezkoumávání skutkového stavu je i to, že se v případě kontroly zákonnosti individuálních správních aktů přezkoumává již věc pravomocně rozhodnutá“. Krajský soud v tomto kontextu souhlasí se žalovaným, že spory související s nyní projednávanou věcí vytváří na krajské úřady vysoký tlak. Správní soudy však nemohou nahrazovat činnost správních orgánů.
72. Východiskem přístupu soudu pro rozhodnutí, zda a do jaké míry případně dokazování provádět, je posouzení důvodnosti podané žaloby z hlediska uplatněných žalobních námitek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-78). Krajský soud se proto zabýval částí podkladů, které jsou relevantní pro vypořádání žalobních námitek tak, aby se k nim mohl vyjádřit.
73. Na tomto místě však krajský soud konstatuje, že již samotná absence podstatných podkladů ve správním spise a zmatečné vedení jednotlivých listin je dostatečným důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaný své závěry vyjádřené v napadeném rozhodnutí opřel o podklady, které se ve správním spise nenachází, a jejichž doplnění by vyžadovalo velmi rozsáhlé dokazování [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

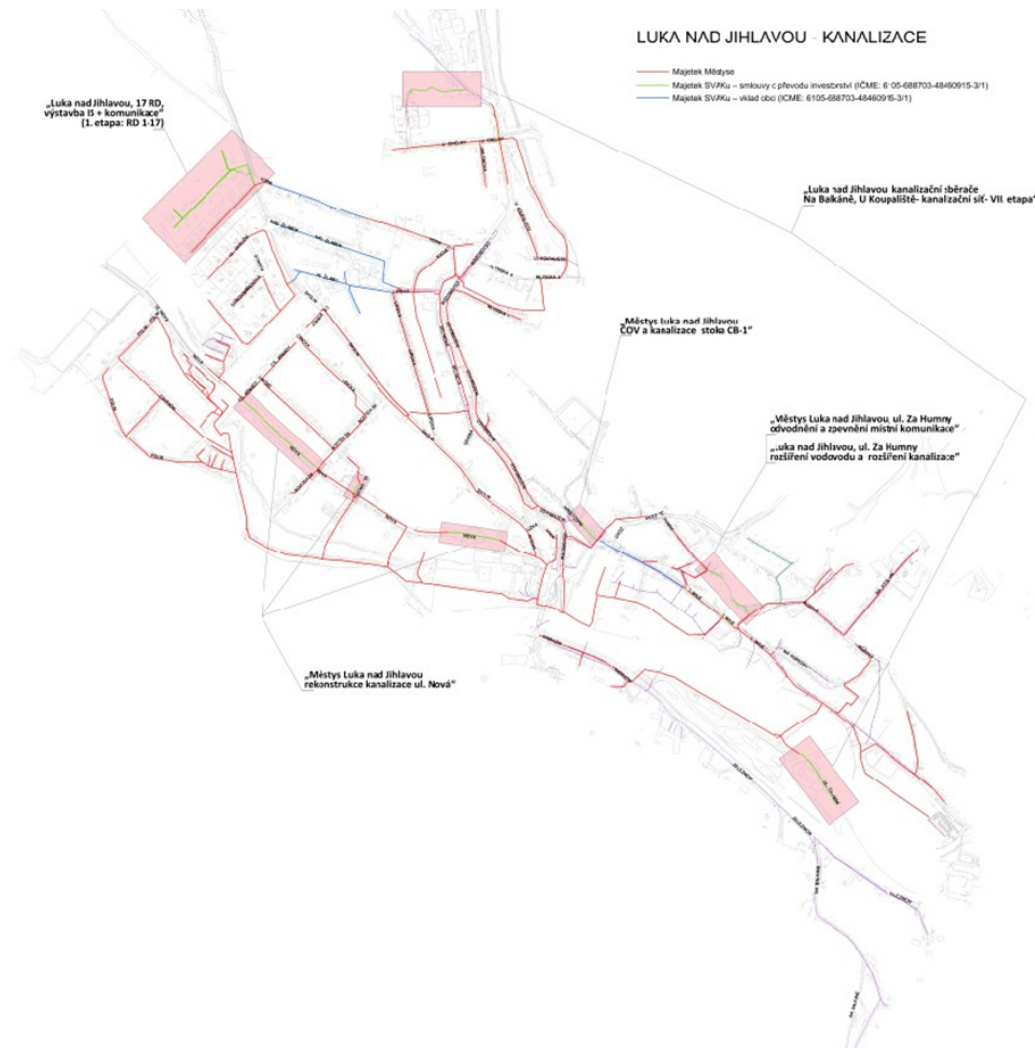
74. Dále se krajský soud zabýval námitkami žalobkyně mířícími na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Ve spojení s těmito námitkami se věnoval také druhé námitce žalobkyně, a sice, že povolení k provozování bylo vydáno i k částem kanalizací, které jsou ve vlastnictví jiného vlastníka než osoby zúčastněné na řízení 1), konkrétně Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, a jsou provozovány na základě platného povolení k provozování žalobkyní.
75. Podle § 6 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích krajský úřad nevydává povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, nestanoví-li tento zákon jinak, pokud povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, které jsou předmětem žádosti o vydání povolení, bylo vydáno jiné osobě.

76. Správní orgán prvního stupně ve zrušujícím rozhodnutí zrušil povolení k provozu majetku identifikovaného IČME 6105-688703-00286192-3/1 (kanalizační stoky Luka nad Jihlavou) a IČME 6105-688703-00286192-4/1 (ČOV Luka nad Jihlavou). Dle zrušovacího rozhodnutí je majetek dále specifikován ve vybraných údajích majetkové evidence za rok 2015 jako kanalizační stoky v katastrálním území Luka nad Jihlavou, v délce 17 185 km.
77. V rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je ve výroku uvedeno, že celková délka kanalizací, ke kterým je vydáváno povolení k provozování osobě zúčastněné na řízení 2), je 17.843,51 m. V jeho odůvodnění na str. 6 je přitom uvedeno, že „[v] současné době je kanalizace v Lukách nad Jihlavou provozována společností VAS, a.s. [žalobkyně – pozn. soudu] na základě povolení k provozování uděleného rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství č. j. KUJI 6421/2004 OLVHZ, KUJIP007JCV1 ze dne 26. 4. 2004, ve znění změnových rozhodnutí (v IČME majetek městyse Luka nad Jihlavou [osoba zúčastněná na řízení 1] – pozn. soudu], majetek shodný se žádostí). Toto rozhodnutí bylo s odkladným účinkem rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, OŽPZ č. j. KUJI 82279/2016, sp. zn. OŽPZ 2245/2016 Bl- 18 zrušeno. Vykonalnost tohoto rozhodnutí zatím nenastala.“
78. Ač tedy správní orgán prvního stupně v odůvodnění nyní přezkoumávaného rozhodnutí uvádí, že se v případě majetku uvedeného ve zrušujícím rozhodnutí jedná o totožný majetek uvedený jako ten v žádosti o vydání povolení k provozování pro osobu zúčastněnou na řízení 2), celková délka kanalizací v nyní přezkoumávaném rozhodnutí krajského úřadu neodpovídá celkové délce uvedené ve zrušujícím rozhodnutí. Přitom se jedná o kanalizace identifikované totožným identifikačním číslem majetkové evidence.
79. Žalovaný k odvolací námitce rozdílných délek kanalizací v napadeném rozhodnutí na s. 4 uvedl, že „[v]zhledem k tomu, že v obci Luka nad Jihlavou jsou i nadále budovány nové úseky kanalizace zahrnuté pod stejné IČME, je tento nesoulad údajů naopak důkazem správného postupu vlastníků kanalizace, kteří plní svou zákonnou povinnost a nově vybudované úseky vodohospodářské infrastruktury hlásí, v souladu s ustanovením § 5 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, místně příslušnému vodoprávnímu úřadu, a zařazuje se tak do majetkové a případně i provozní evidence.“ Již jen ze znění vypořádání předmětné námítky plyne krajskému soudu to, že se jedná o pouhé spekulace žalovaného, nikoliv o dostatečně zjištěný skutkový stav, kdy z odvolacího spisu nevyplyvá provedení jediného důkazu k této věci, tj. zjištění toho, zda na území osoby zúčastněné na řízení 1) byly budovány nové úseky kanalizace, které by odpovídaly předmětnému rozdílu v délkách. K závěru o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu ostatně krajský soud dospěl již výše v části věnované stavu správního spisu.
80. K tomu považuje krajský soud za podstatné zdůraznit, že správní orgány mají povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu (§ 3 správního řádu). Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 správního řádu). K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (§ 51 odst. 1 věta první správního řádu). Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci (§ 52 správního řádu). Pokud

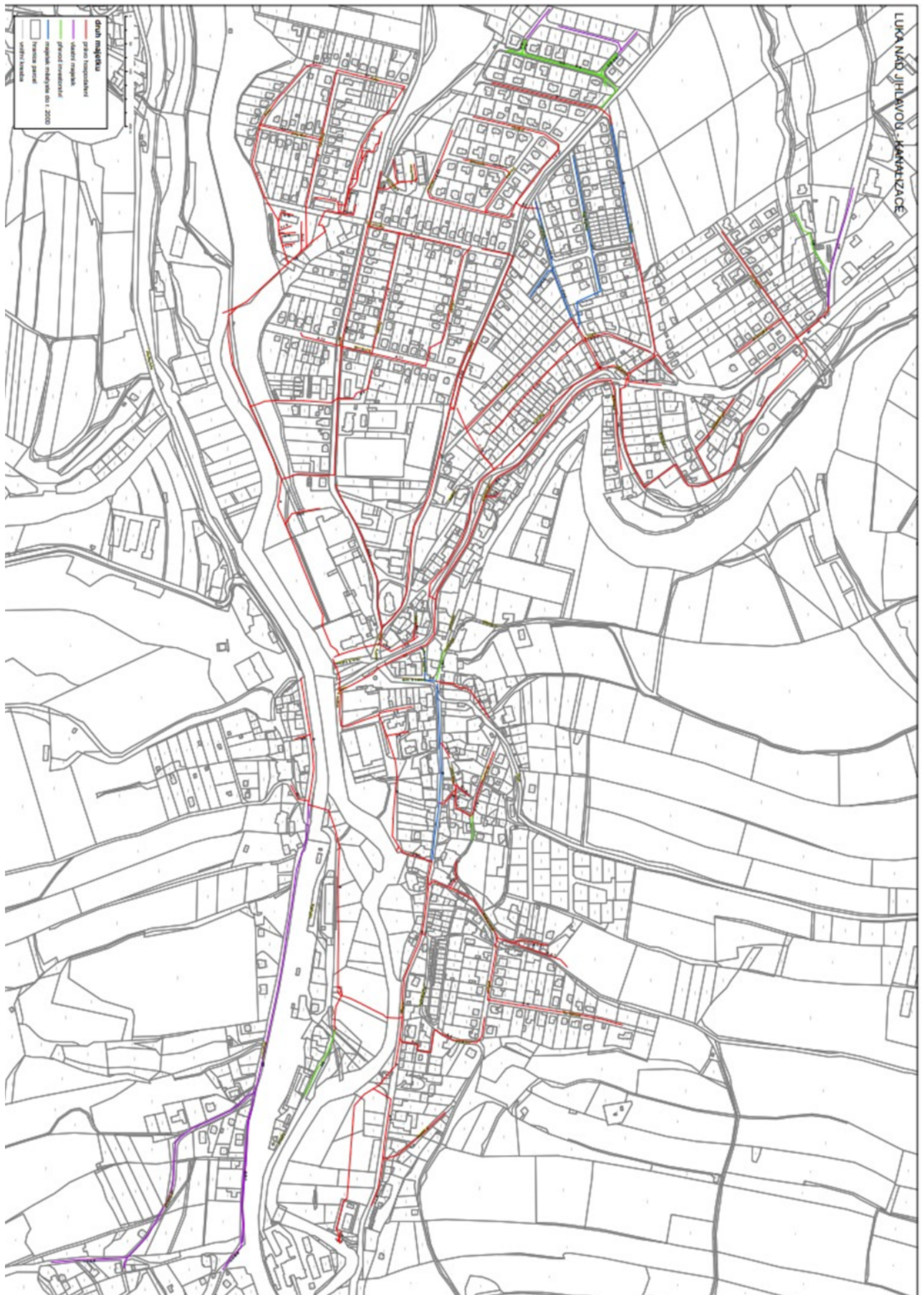
mají účastníci za to, že v řízení před správním orgánem nebyl dostatečně spolehlivě zjištěn skutkový stav, je na nich, aby označili důkazy na podporu svých tvrzení. Nicméně ani v případě, že tak neučiní, nezabavuje to správní orgán povinnosti skutkový stav v souladu s požadavky zásady materiální pravdy podle § 3 správního řádu.

81. Žalobkyně mimo jiné v bodě V. doplnění odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně namítala, že povolení bylo vydáno i pro vodohospodářský majetek, který žalobkyně provozuje na základě dosud platného povolení a poukazovala jak na rozdíl v délkách, tak na konkrétní části kanalizace, které jsou nesprávně označeny. Žalovaný se touto námitkou nezabýval (viz dále). Bylo přitom povinností žalovaného zjistit skutkový stav dostatečně určitě na to, aby mohl bez důvodných pochybností uzavřít, že je vydáváno povolení k provozování právě těch kanalizací, které byly předmětem zrušujícího rozhodnutí, a že rozdíl v délkách je dán právě vybudováním nových kanalizací. Krajský soud neupírá žalovanému možnost vyjádřit abstraktní pochybnost či domněnku, nicméně tato musí být přezkoumatelným způsobem vyjádřena v odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalovaný musí učinit kroky k ověření takové pochybnosti či domněnky, neboť v této otázce leží důkazní břemeno čistě na něm (obdobně též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2022, č. j. 31 A 68/2021-64).
82. V nyní projednávaném případě rozdíl v délkách kanalizací uvedených v předmětných rozhodnutích činí 658,51 m, kdy žalobkyně tvrdí, že v době mezi vydáními těchto rozhodnutí nebyly na území osoby zúčastněné na řízení 1) vybudovány nové části kanalizací, přičemž žalovaný toto tvrzení ani v rámci vyjádření k žalobě nijak hodnověrně nevyvrátil. Pokud na území osoby zúčastněné na řízení 1) nebyly vybudovány nové kanalizace, vydání povolení k provozu osobě zúčastněné na řízení 2) rozhodnutím správního orgánu prvního stupně k odlišné délce kanalizací mohlo mít za následek skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení 2) nyní formálně disponuje povolením provozovat i část kanalizací, k nimž platným povolením disponuje žalobkyně vydaným mu rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství č. j. KUJI 6705/2004 OLVHZ. KUJIP007JD81 ze dne 3. 5. 2004, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (viz str. 6).
83. Dle výše citovaného § 6 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích však není možné, aby dvě a více osob disponovaly povolením k provozování téhož vodohospodářského majetku.
84. Žalobkyně má za to, že evidenci předmětného vodohospodářského majetku vedla pouze ona, a proto by to byla právě ona, kdo by do ní zahrnul případný nově vzniklý majetek, k čemuž odkazuje na dopis osoby zúčastněné na řízení 1) ze dne 2. 7. 2018 a uvádí, že pokud by evidenci vedla osoba zúčastněná na řízení 1), jistě by předložení evidence majetku nepožadovala po žalobkyni. Krajský soud však nevylučuje tu možnost uvedenou osobami zúčastněnými na řízení v jejich vyjádření k žalobě a na ústním jednání, že rozdíl v délkách předmětných kanalizací vznikl opravou vedení majetkové evidence na základě upřesnění majetku v pasportu kanalizací dle grafického informačního systému či na základě doložených smluv o převodu majetku do hospodaření Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Avšak toto musí být v rámci správního řízení postaveno najisto, jinak hrozí právě duplicitní vydání povolení k provozování více než jednomu provozovateli, což je dle účinné právní úpravy zapovězeno. Touto otázkou se vzhledem k množství dokumentů doplněných osobami zúčastněnými na řízení, které by mohly rozdíl v délkách kanalizace objasnit, bude zabývat žalovaný v novém řízení.

85. V původním rozsudku krajského soudu tento došel k závěru, že správní orgány nepostavily najisto, resp. nedostatečně vypořádaly námitku, z jakého důvodu se rozdíl v délkách předmětných kanalizací v daných rozhodnutích vyskytuje, čímž učinily svá rozhodnutí nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů i nesrozumitelnost. V návaznosti na zrušovací rozsudek Nejvyššího správního soudu se krajský soud nyní zabýval tím, zda řádné nevypořádání odvolací námítky žalobkyně ze strany žalovaného ovlivnilo zákonnost správního rozhodnutí jako celku, neboť závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného způsobené řádným nevypořádáním námítky duplicitního povolení k části kanalizace na území městyse Luka nad Jihlavou, je nutno vztáhnout pouze k té části kanalizace, kterou žalobkyně činí spornou. Nejdříve je tedy nutno vyjasnit, ve vztahu ke které konkrétní části kanalizace existují pochybnosti o správnosti podřazení pod IČME 6105-688703-00286192-3/1, resp. zda vůbec taková část údajně nesprávně podřazené kanalizace, jež má být dle tvrzení žalobkyně ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, existuje. Pro větší přehlednost krajský soud vkládá mapu předloženou žalobkyní (obr. 1) a mapu předloženou osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování (obr. 2).

(obr. 1)

(obr. 2)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

Ulice Za Humny

86. Na tomto místě krajský soud předně zdůrazňuje, že si je vědom aktuálně vedeného řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 6. 2021, č. j. 31 A 120/2019-404, ve kterém se vyjadřoval k otázkám vlastnického práva. Ať Nejvyšší správní soud ve jmenované věci vedené pod sp. zn. 8 As 224/2021 rozhodne jakkoli, závěry o nesrovnalosti v části kanalizace nacházející se v ulici Za Humny vedle již výše vyřčeného představují důvod pro zrušení nyní napadeného rozhodnutí.
87. Na nesrovnalosti v části kanalizace nacházející se v ulici Za Humny (kanalizace Na Výsluní: A-4-2) žalobkyně poukazuje ve svém vyjádření doručeném krajskému soudu dne 4. 2. 2021. Z popisu a přiložené mapy je zřejmé, že žalobkyně má na mysli část kanalizace spojující ulici Na Kocandě a ulici Za Humny označenou v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování jako A-4-2 a v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jako zařízení Na Kocandě: A-4-2. Tento majetek žalobkyně označuje za majetek pořízený vlastní činností Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
88. Smlouvou o převodu investorství a realizace stavby „Luka nad Jihlavou, ul. Za Humny – rozšíření vodovodu a rozšíření kanalizace“ ze dne 24. 6. 2014 se Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko zavázal zajistit kompletní realizaci předmětné stavby a po jejím dokončení ji zařadit do svého majetku, který se dle členění majetku nachází na území osoby zúčastněné na řízení 1). Tato smlouva byla uzavřena za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Jednalo se o nepojmenovanou smlouvu, jak v ní ostatně bylo uvedeno nepřímou odkazem na § 1746 odst. 2 občanského zákoníku. Z výslovného vyjádření, že Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko stavbu po dokončení zařadí do svého majetku, je zcela zřejmý úmysl stran vybudovat na území osoby zúčastněné na řízení 1) novou část kanalizace a tuto zařadit do vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko (shodné závěry učinil ve věci také Krajský soud v Brně v usnesení ze dne 13. 12. 2017, č. j. 72 Co 153/2017-650, které je založeno ve správním spise). K tomu krajský soud podotýká, že v případě kanalizace v ulici Za Humny se nejednalo o rekonstrukci již existující kanalizace, nýbrž o realizaci nového úseku, jak vyplývá ze samotné smlouvy.
89. Předmětem smlouvy o dílo č. 376/2013 ze dne 4. 2. 2014 uzavřené mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko, který zastupovala žalobkyně, a společností SYNER VHS Vysočina, a.s. coby zhotovitelem, je kompletní stavební práce na akci „Luka nad Jihlavou, ul. Za Humny - rozšíření vodovodu a rozšíření kanalizace podle projektové dokumentace zahrnující také zpevnění úseku komunikace parc. č. 1588/1. Z dohody o dílo ve spojení s výše citovanou smlouvou o převodu investorství vyplývá, že napadené rozhodnutí je nezákonné minimálně v části, ve které potvrdilo vydání povolení k provozování k úseku označeném v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování jako A-4-2. Tento úsek se nachází ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Správní orgány proto pochybily, když k tomuto úseku kanalizace vydaly povolení k provozování osobě zúčastněné na řízení 2).

Ostatní majetek

90. Krajský soud na tomto místě vychází z aktuální judikatury zdejšího soudu, která nebyla překonána a nevidí důvod se od ní v tomto projednávaném případě odklonit.
91. Jak stanovuje § 78 odst. 5 s. ř. s., správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku. Nejvyšší správní soud opakovaně zdůraznil,

že „*právní názor soudu nelze ponížovat na pouhou ‚námitku‘ [...], o níž by správnímu orgánu bylo v dalším řízení umožněno uvážit, tj. kterou by žalovaný mohl i odmítnout, ale je třeba na něj nahlížet jako na pravidlo, jež je určujícím pro další kroky správního orgánu i pro úvahy, o něž bude správní orgán opírat závěrečné hodnocení zjištěných skutkových okolností.*“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 As 6/2021-44, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2022, č. j. 3 Ads 94/2020-42). Zároveň dovodil, že výjimečně přichází v úvahu prolomení povinnosti správního orgánu být vázán právním názorem soudu, a to „*tehdy, pokud v průběhu dalšího správního řízení po zrušení rozhodnutí správního orgánu byla učiněna nová skutková zjištění nebo pokud došlo ke změně právní úpravy, podle níž má být věc posuzována*“, či pokud je „*právní názor v mezidobí (ke dni nového rozhodování žalovaného správního orgánu) překonán judikaturou vyšších soudů, již by musel respektovat i každý senát Nejvyššího správního soudu a pochopitelně rovněž krajské soudy (tj. rozšířeného senátu, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie viz rozsudek ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 31/2016 36).*“ Správní orgán tedy nebude právním názorem vázán v několika výjimečných situacích. Skutkový stav se například může v důsledku dalšího dokazování natolik proměnit, že se soudem vyslovený právní názor stane neaplikovatelným. Stejně tak může mít dopad na trvající vázanost právním názorem následná změna aplikovaného zákona nebo jiného právního předpisu, či kvalifikovaná změna judikatury (srov. též rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 9. 2022, č. j. 41 A 24/2021-85).

92. V žalobě žalobkyně upozornila na nejasně vymezenou kanalizační stoku D v ulici Horní.
93. Mapa předložená osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování i mapa předložená žalobkyní k žalobě se v části kanalizační stoky D v barevném označení shodují. Část vyznačená červenou barvou je dle legendy majetkem osoby zúčastněné na řízení 1), ke kterému měl za doby trvání účasti osoby zúčastněné na řízení 1) právo hospodaření Svazek vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Část vyznačená modrou barvou je dle legendy majetkem osoby zúčastněné na řízení 1) do roku 2000.
94. Z rozsudku krajského soudu ze dne 23. 6. 2021, č. j. 31 A 120/2019-404, vyplývá, že tento majetek je ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, za který ho považoval v tamním napadeném rozhodnutí sám žalovaný (v nyní vedeném řízení správní orgán prvního stupně). V rozhodnutí správního orgánu prvního stupně přitom dospěl k opačnému názoru, a sice, že majetek osoby zúčastněné na řízení 1) do roku 2000 zůstal v jejím vlastnictví, neboť smlouvy o převodu tohoto majetku na Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko byly shledány neplatnými (s. 7 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně). Krajský soud přitom neshledává důvod, aby se odklonil od svého názoru již vyřčeného v rozsudku ze dne 23. 6. 2021, č. j. 31 A 120/2019-404. Majetek označený modrou barvou tedy do pravomocného vypořádání považuje za majetek Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
95. Vzhledem ke shodnému barevnému označení obou porovnávaných map v této části nevznikají pochybnosti ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť na tuto část kanalizační stoky D nebylo vydáno povolení k provozování. Nesprávný názor správního orgánu prvního stupně stran vlastnictví části kanalizační stoky D má však částečně vliv na povinnost sjednání dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací (viz níže).
96. Dále žalobkyně upozornila na nesprávně označené části kanalizace v ulici Nová, u nichž došlo k převodu investorství.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

97. Mapa předložená osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování a mapa předložená žalobkyní k žalobě se v části kanalizace v ulici Nová liší. Zatímco v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování je označena celá kanalizace v ulici Nová červenou barvou, tedy jako majetek osoby zúčastněné na řízení 1), v mapě předložené žalobkyní k žalobě jsou části kanalizace ve shodné ulici označeny zelenou barvou, tedy jako majetek převedený na základě smluv o investorství do vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
98. Žalobkyně k žalobě přiložila také dohodu o investorství uzavřenou mezi osobou zúčastněnou na řízení 1) a Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko ze dne 8. 6. 2011, jejíž předmětem je převod investorství v rámci zajištění realizace a financování stavby „Městys Luka nad Jihlavou - rekonstrukce kanalizace v ul. Nová“, přičemž Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko zajistí kompletní realizaci předmětné stavby a po jejím dokončení ji zařadí do majetku Městysu Luka nad Jihlavou vloženého do Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Dále žalobkyně předložila krajskému soudu smlouvu o dílo týkající se shodné stavby uzavřenou mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko, který zastupovala žalobkyně, a společností UNIST, spol. s r.o. coby zhotovitelem stavby.
99. Jak uvedl krajský soud v již citovaném rozsudku ze dne 23. 6. 2021, č. j. 31 A 120/2019-404, „[j]edním z případů majetku vloženého do žalobce [Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko - pozn. soudu] je i majetek, který byl předmětem smluv o převodu investorství. Tyto smlouvy výslovně stanovily, že daný majetek má být do uvedené kategorie zařazen. I s ohledem na výše uvedené proto nelze z daného smluvního ustanovení dovozovat, že by vlastníkem tohoto (v budoucnu vzniklého) majetku byla osoba zúčastněná na řízení [v nyní vedeném řízení osoba zúčastněná na řízení 1) - pozn. soudu]. Naopak z povahy investorství (které bylo na žalobce převedeno) v daném případě nutně plynulo, že to byl žalobce, kdo se před vznikem věci stal stavebníkem, kdo výstavbu dále financoval, kdo byl ve smluvním vztahu se zhotovitelem a komu bylo dílo předáváno. Soud proto nevidí žádný důvod pro to, aby na vlastnictví k takové věci bylo nahlíženo odlišně od případů, kdy byl žalobce investorem od počátku. Předmětný majetek nemohl být vložen do hospodaření žalobce osobou zúčastněnou na řízení z prostého důvodu, že osoba zúčastněná na řízení nikdy nebyla vlastníkem takové věci. Osoba zúčastněná na řízení se přitom nemusí nijak cítit touto právní kvalifikací jakkoliv poškozena, neboť být není vlastníkem věci (a nepostačuje tedy rozhodnout „pouze“ o jejím vydání či vyklizení), stále má nárok na vypořádání dle pravidla obsaženého v čl. 12.6 stanov. Nutnost vypořádat daný majetek přitom považuje soud za spravedlivé řešení i s ohledem na nutnost provést zároveň finanční vypořádání dle čl. 12.7 stanov. Společná aplikace obou článků totiž vede k tomu, že bude zohledněno, jakou měrou do daného majetku investoval žalobce a jakou měrou naopak osoba zúčastněná na řízení.“
100. Majetek, který byl předmětem dohody o investorství ze dne 8. 6. 2011, je tak v souladu s citovaným rozsudkem do pravomocného vypořádání ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Ze smlouvy o dílo vyplývá, že se jedná o úseky potrubí od RŠ579 po RŠ644, od RŠ644 po RŠ711, od RŠ553 po RŠ789 a od SŠ793 po SŠ510. Nelze ověřit, zda se tyto úseky shodují s úseky označenými v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování jako A-7, A-9 a AG-2, jak se domnívá žalobkyně, neboť se pro to ve spise nenachází potřebné podklady. Je však jisté, že se celá kanalizace v ulici Nová nenachází ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1) a nebylo proto možné ve vztahu k ní vydat rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Krajský soud neopomíná ani skutečnost, že osoby zúčastněné na řízení mu dne 8. 3. 2023 doručily podklady, mezi kterými se nacházela také smlouva o vkladu majetku do hospodaření

uzavřená mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a osobou zúčastněnou na řízení 1) dne 27. 8. 2012 a kolaudační rozhodnutí stavby vodního díla obytných domů na ulici Nová. Na ústním jednání dne 10. 3. 2023 pak žalobkyně předložila doklady k prokázání, že se v případě podkladů osob zúčastněných na řízení jedná o jiné úseky kanalizace, než které žalobkyně identifikovala ve svých vyjádřeních jako majetek, který byl předmětem smlouvy o převodu investorství. Předložené podklady však krajský soud neprovedl jako důkaz, neboť by tím nahrazoval činnost správních orgánů (viz výše).

101. K argumentaci žalovaného uváděné na ústních jednáních, že se v případě ulice Nové jednalo o pouhou rekonstrukci a nikoli vybudování nového majetku, krajský soud uvádí následující. Z citovaných smluv skutečně vyplývá, že se v případě kanalizace v ulici Nová jednalo o rekonstrukci a nikoli vybudování nového vodohospodářského majetku tak, jako tomu bylo v případě kanalizace v ulici Za Humny (viz výše). Krajský soud se také ztotožňuje s názorem žalovaného, že pouhou rekonstrukcí stávajícího vodohospodářského majetku se nemění jeho vlastnictví. Zároveň však musí konstatovat, že osoba zúčastněná na řízení 1) a Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko mezi sebou uzavřeli dohodu o převodu investorství, z jejíhož znění „*SVaK Jihlavsko zajistí kompletní realizaci předmětné stavby a po jejím dokončení ji zařadí do majetku Městyse Luka nad Jihlavou vloženého ve SVaK Jihlavsko*“ soud usuzuje na úmysl stran zařadit tento majetek do majetku Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, nikoli majetku osoby zúčastněné na řízení 1). Touto otázkou se však bude blíže zabývat žalovaný v novém řízení, ve kterém posoudí, kdo byl vlastníkem uvedených částí kanalizace před provedením rekonstrukce a jaký vliv na toto vlastnictví měla uzavřená smlouva.
102. Jako další sporný úsek kanalizace žalobkyně označuje kanalizaci v ulici Ve Žlíbku (část kanalizace Okružní: EC). Tento majetek dle žalobkyně nabyt Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko na základě dohody o převodu hmotného majetku uzavřené dne 27. 12. 2000 mezi osobou zúčastněnou na řízení 1) a Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
103. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru o neplatnosti smluv o převodu hmotného majetku, neboť o převodu nerozhodlo zastupitelstvo, jak vyžadovala v té době zákonná úprava, k čemuž odkázal na usnesení zdejšího soudu ze dne 13. 12. 2017, č. j. 72 Co 153/2017-650 (s. 7 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně). Tímto usnesením zdejší soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve věci žaloby osoby zúčastněné na řízení 1) proti Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko o zaplacení bezdůvodného obohacení. Zdejší soud v citovaném usnesení vyslovil, že „*na základě doposud učiněných zjištění byl závěr o tom, že zastupitelstvo žalobce o převodu vlastnictví do majetku žalovaného nerozhodlo, za přinejmenším předčasný*“, neboť soud prvního stupně vycházel pouze z prohlášení žalobce a nezohlednil výpověď bývalé starostky.
104. Z dohody o převodu hmotného majetku uzavřené dne 27. 12. 2000 přiložené k vyjádření žalobkyně přitom vyplývá, že jejím předmětem je převod vlastnictví, konkrétně vodovodních řádů a kanalizačních stok v lokalitě Otínská v Lukách nad Jihlavou. Úmyslem stran byl tedy zřejmě převod vlastnického práva, nikoli pouze práva k hospodaření. Do pravomocného vypořádání je tedy také tento majetek ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko.
105. Přílohou dohody jsou přejímkové listy č. 01/01, 02/01. V přejímkovém listu č. 01/01 je definován převáděný majetek pro větev „A“ ulice Horní, větev „B“ ulice Nad Žlabem, větev „C“ ulice Ve Žlabu, větev „D“ ulice Prostřední a větev „E“ ulice Školní. V přejímkovém listu č. 02/01 je definován převáděný majetek pro větev „A“ ulice Horní,

větev „B“ ulice Nad Žlabem a větev „C“ ulice Ve Žlabu. Žalobkyní odkazovaná „část C v ulici Ve Žlábku - viz přejímkový list 02/01“ je tedy zřejmě větev „C“ ulice Ve Žlabu.

106. Na základě krajskému soudu poskytnutých dokumentů nelze ověřit, zda část kanalizace označená v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování jako EC je totožná s částí kanalizace, která byla předmětem přejímkového listu č. 02/01.
107. Ačkoli ze soudu dostupných podkladů není možné zcela přesně identifikovat všechny části kanalizace, které jsou nesprávně označeny, lze jednoznačně říci, že se jedná minimálně o část kanalizace nacházející se v ulici Za Humny označené v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování jako A-4-2. Pochybnosti o správnosti podřazení pod IČME 6105-688703-00286192-3/1 pak existují také ve vztahu k části kanalizace nacházející se v ulici Nová, jak vyplývá ze žalobkyní předložené smlouvy o převodu investorství ze dne 8. 6. 2011, a části kanalizace označené v mapě předložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování jako Okružní: EC.
108. Nemožnost přesnější identifikace majetku dle krajského soudu vychází z nedostatku podkladů ve správním spise. Nenachází se v něm bližší informace týkající se identifikace jednotlivých částí kanalizace. Vzhledem k tomu, že žalobkyně během řízení namítala nedostatečnou identifikaci majetku a nesprávnost závěrů o vlastnictví některých částí kanalizace, měly se tím správní orgány zabývat, aby předešly situaci, kdy bude povolení k provozování jedné části kanalizace vydáno dvou subjektům zároveň, což zákon zakazuje.
109. Taktéž z toho vyplývá, že správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci a dostatečně se nezabývaly vlastnictvím a identifikací jednotlivých částí kanalizace, pro které vydávaly povolení k jejich provozu. Toto pochybení přitom není možné vztáhnout pouze k té části kanalizace, kterou žalobkyně činí spornou. Napadené rozhodnutí obsahuje pouze jeden výrok, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Taktéž rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahuje pouze jeden výrok, kterým vydává povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod v Lukách nad Jihlavou pro tam identifikovaný majetek. Není proto možné zrušit pouze část napadeného rozhodnutí.
110. Pro úplnost krajský soud dodává, že žalobkyně k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalobkyně poukázala také na nevypořádání její odvolací námitky uvedené pod bodem V. odvolání. V odvolání je pod V. rubrikovaná odvolací námitka vydání povolení i pro vodohospodářský majetek, který žalobkyně provozuje na základě dosud platného povolení. Podle § 6 odst. 3 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích tak podle jejího názoru nelze vydat povolení, které je předmětem nyní projednávané věci. K tomu žalovaný na s. 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že námitka ohledně chybného vyznačení úseků kanalizací, které jsou v pasportu nesprávně a účelově chybně označeny jako majetek ve vlastnictví městyse Luka nad Jihlavou měla být vznesena před vydáním meritorního rozhodnutí a nikoliv až v odvolacím řízení. Taktéž nevypořádání této námitky má nutně za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť odvolací námitka poukazovala na vadu, kterou se měl žalovaný zabývat z úřední povinnosti. Nebylo přípustné se jí nezabývat s pouhým odkazem na její opožděnost.
111. Dále se krajský soud v souladu se zrušovacím rozsudkem Nejvyššího správního soudu zabýval dalšími námitkami žalobkyně.

Absence dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

112. Žalobkyně v žalobě namítá, že před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebyla uzavřena písemná dohoda vlastníků provozně souvisejících kanalizací ve smyslu § 8 odst. 3 a 15 zákona o vodovodech a kanalizacích.
113. Osoba zúčastněná na řízení 2) předložila dne 2. 12. 2016 správnímu orgánu prvního stupně dokument, ve kterém odůvodnila nepředložení dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací podle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích tím, že pro to nevyvstaly zákonné důvody, neboť kanalizace je v jejím výhradním vlastnictví a provozně souvisí pouze s kanalizací v jejím výhradním vlastnictví vybudovanou pod názvem „Luka n. Jihlavou - kanalizační sběrač na Balkán a U Koupaliště - V. etapa“.
114. Dále dne 2. 2. 2018 na výzvu správního orgánu prvního stupně k doplnění vyjmenovaných údajů osoba zúčastněná na řízení 2) sdělila, že dohodu vlastníků provozně souvisejících kanalizací podle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích nepředkládá, neboť pro to nevyvstaly zákonné důvody. Kanalizace je ve výlučném vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1) a je zakončena ČOV, která je opět ve výlučném vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1), k čemuž doložila usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2017, č. j. 72 Co 153/2017-650.
115. Podle § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích *„[v]lastníci vodovodů nebo kanalizací, jakož i vlastníci vodovodních řadů, vodárenských objektů, kanalizačních stok a kanalizačních objektů provozně souvisejících, jsou povinni umožnit napojení vodovodu nebo kanalizace jiného vlastníka, pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti. Současně uzavřou vlastníci těchto vodovodů a kanalizací písemnou dohodu podle odstavce 3. Možnost napojení k zabezpečení dodávek pitné vody nebo odvádění odpadních vod nesmí být podmiňována vyžadováním finančních nebo jiných plnění. Náklady na realizaci napojení vodovodu nebo kanalizace hraď vlastní, jemuž je umožněno napojení vodovodu nebo kanalizace.“* Cílem dohody podle odstavce 3 citovaného ustanovení je zajištění kvalitního a plynulého provozování vodovodu a kanalizace. Písemná dohoda vlastníků provozně souvisejících kanalizací musí podle odst. 15 písm. b) citovaného ustanovení obsahovat alespoň strany dohody, předmět dohody včetně uvedení vlastnictví kanalizací, stanovení podmínek odvádění odpadních vod (čištění odpadních vod, limity znečištění, množství a způsob jejich měření, kontrola podmínek, zajištění funkčnosti, postup v odstranění závad, vzájemná informovanost o významných situacích, řešení sporů), specifikace nákladů a jejich kontroly, způsob plateb, smluvní sankce, možnost změn a dobu platnosti této dohody.
116. Provozně související kanalizaci definuje § 2 odst. 10 zákona o vodovodech a kanalizacích jako kanalizaci, která je propojena s kanalizací jiného vlastníka. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 275/2013 Sb., kterým se mění zákon o vodovodech a kanalizacích, definice provozně související kanalizace je vyjádřením skutečnosti, že systém kanalizace není ovlivněn majetkoprávním vztahem k jeho částem.
117. Vzhledem k závěrům krajského soudu ohledně vlastnického práva k některým částem kanalizace na území osoby zúčastněné na řízení 1) učiněným výše dle jeho názoru není pochyb o naplnění definice provozně související kanalizace podle zákona o vodovodech a kanalizacích. Jak krajský soud uvedl výše, kanalizační stoka D označená na mapách modrou barvou je ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavska, nikoli osoby zúčastněné na řízení 1), a stejně tak jsou ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavska ostatní modře označené kanalizace, tedy C-3-1, C-3-2, C 3-4-1, CF-4 a B, které taktéž provozně souvisejí s kanalizací ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1). Ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko je taktéž kanalizace označená jako A-4-2

(ul. Za Humny). Dále panují pochybnosti o správnosti vyznačení kanalizace A-7, A-9, AG-2 a EC, nicméně ani v případě, že by se u takto označených kanalizací neprokázalo vlastnické právo Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, je zcela nepochybné, že kanalizace ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1) provozně souvisí minimálně s kanalizacemi označenými modrou barvou a v legendě popsány jako majetek osoby zúčastněné na řízení 1) do roku 2000, a kanalizací v ulici Za Humny. Není proto pochyb ani o povinnosti osoby zúčastněné na řízení 1) uzavřít se Svazem vodovodů a kanalizací písemnou dohodu podle § 8 odst. 3 ve spojení s odst. 15 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích.

118. Takový závěr má přímé dopady na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť podle § 6 odst. 2 písm. b) věty za středníkem zákona o vodovodech a kanalizacích „*v případě, že vodovod nebo kanalizace provozně souvisí s vodovody nebo kanalizacemi jiných vlastníků, musí být doloženo, že s nimi má vlastník uzavřenou písemnou dohodu podle § 8 odst. 3*“. Tato zákonná podmínka nebyla splněna. Nelze proto jinak, než dojít k závěru, že správní orgány pochybily, když došly k závěru, že v projednávaném případě není nutno doložit dohodu vlastníků provozně souvisejících kanalizací, neboť kanalizační řady uvedené v žádosti tvoří s kanalizačními řady přivádějícími odpadní vody na ČOV Luka nad Jihlavou linii majetku jednoho vlastníka. Jak je uvedeno výše, kanalizační řady linii jednoho vlastníka tvoří.
119. Na okraj krajský soud dodává, že fialově označená kanalizace navazující na zeleně označenou kanalizaci D-2 zřejmě není součástí vydaného povolení k provozování, jak naznačuje žalobkyně, ačkoli by se tak z vyjádření správního orgánu prvního stupně, že „*[m]ajetek městyse, který je předmětem povolení, je tedy na pasportu kanalizace vyznačen silnou červenou čarou a tenkou fialovou čarou*“ (s. 7 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně), mohlo zdát. Tato fialově označená kanalizace není identifikována názvem ani zahrnuta v identifikaci majetku v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. To, že „*[n]ové kanalizační řady ve vlastnictví městyse Luka nad Jihlavou v západní části obce, které jsou napojeny na kanalizační řad, který je v majetku SVaKu, nejsou předmětem tohoto řízení*“ ostatně potvrzuje také žalovaný na s. 4 napadeného rozhodnutí (obdobně též s. 7 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně).
120. Krajský soud dále považuje vyjádření správního orgánu prvního stupně za nepřesné také ve vztahu k úseku kanalizace CM. Část je označena červenou barvou, část fialovou barvou a část zelenou barvou. Příloha k žádosti o povolení k provozování tento úsek definuje jako CM, podél Otínského potoka (PP DN 300, TK DN 300 a odbočky PP DN 150). Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tento úsek majetku identifikuje jako Osvobození: CM, ČS4 + výtlač. Z toho dle krajského soudu vyplývá, že povolení k provozování je vydáno pouze na úsek označený v mapě červenou barvou. Ani fialový úsek kanalizace CM tak není součástí povolení k provozování.
121. To však nic nemění na důvodnosti námitky žalobkyně týkající se absence dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací. Části kanalizace, které jsou předmětem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jsou ve vlastnictví Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Nejenže tedy nemohou být předmětem vydaného povolení k provozování, ale také provozně souvisí s kanalizací osoby zúčastněné na řízení 1). Přesto nebyla uzavřena písemná dohoda podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích a nemohla tak být ani doložena krajskému úřadu, jak předpokládá § 6 odst. 2 písm. b) věta za středníkem zákona o vodovodech a kanalizacích. Rozhodnutí správního orgánu prvního

stupně tak bylo vydáno, aniž by byl splněn zákonný předpoklad předložení dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací, a tudíž v rozporu se zákonem.

122. Tyto závěry krajský soud činí opět s výhradou možné budoucí změny judikatury Nejvyššího správního soudu (viz výše).

Nejasně vymezený předmět řízení

123. Žalobkyně také poukazuje na nejasně vymezený předmět řízení, který celé řízení od počátku činí nezákonným. Majetek nelze zcela jasně a určitě identifikovat, vymezení pomocí IČME je nedostačující a nejasné a pasport majetek také nevymezuje dostatečně.
124. Správnímu orgánu prvního stupně byla dne 2. 12. 2016 doručena žádost o povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace podle § 6 zákona o vodovodech a kanalizacích, jejíž předmět byl následně dne 7. 3. 2017 rozšířen. Toto rozšíření správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 7. 4. 2017, č. j. KUJI 27702/2017, povolil. Následně dne 28. 4. 2017 vydal oznámení o zahájení rozšířeného správního řízení, č. j. KUJI 32128/2017, ve kterém předmět řízení identifikoval podle tiskopisů žádosti.
125. Řízení bylo vedeno ve věci povolení k provozování majetku vedeného pod IČME 6105-688703-00286192-3/1 (výtlak PE 100; BB, PP DN 300; BB-1, PP DN 300; BB-1-1, PP DN 300; BB-2, PP DN 300; BB-2-1, PP DN 300; CM, PP DN 300; CM, PP DN 300; odbočky PP DN 150) v celkové délce 2006,7 m, dále IČME 6105-688703-00286192-3/1 (ulice Polní, Zahradní, ČS Armády, Družby, Revoluční, Školní, Lipová, Horní, Dělnická, Lidická; obytný prostor RD - lokalita mezi ulicemi Jelcovskou a Otínskou; kanalizační sběrač Na Balkáně a U Koupaliště V. etapa; obytné domy ul. Nová; IS pro 3RD; technická infrastruktura pro 30 RD; kanalizační síť - stoka ACH; kanalizační sběrač Na Kocandě; ČOV a kanalizační sběrače; kanalizační sběrače C; stoka A, CF, CF, CF3, AG, CB) v celkové délce 15837,44 m a IČME 6105-688703-00286192-4/1 (ČOV Luka nad Jihlavou).
126. V příloze k žádosti o povolení provozování majetek uvedený v první části zahrnuje kanalizaci v ulici Železniční, kanalizaci v ulici Na Balkáně a kanalizaci umístěnou podél Otínského potoka. Následně je další majetek rozdělen do jedenácti skupin. V každé ze skupin je majetek identifikován pomocí IČME, názvem, ulicí/umístěním a názvem stoky dle přiložené situace [mapy přiložené osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování].
127. V prvostupňovém rozhodnutí je majetek, k jehož provozování je povolení vydáváno, identifikován IČME 6105-688703-00286192-3/1 (1. máje, 9. května, podíl řeky Jihlavy: A, A-1, A-1-1, A-3, A-5, A-6, AG-1, ACH, ČS1 + výtlak, ČS2 + výtlak; U Lesíka: A-1, A-2; Na Kocandě, Růžová, na Výsluní: A-4, A-4-1, A-4-1-1, A-4-2; Úzká: AG-1-1; Školní: AG, AG-3; Nová: AG-2, A-7, AJ, AJ-4, AJ-4-1, AJ-5, AJ-7; Družby: A-7-1-1, A-8, A-9; Lidická: A-7-1; Revoluční: A-7-1, A-7-2; Čs. Armády: A-7-3, AJ, AJ-2, A-12, A-13, A-14, A-15; Polní: AJ, AJ-1; Zahradní: AJ-3, AJ-1-1; Nádražní: B, BD, BC, ČS3 + výtlak; Železniční: BB, BB-1, BB-1-1, ČS5 + výtlak; Na Balkáně: BB-2-1; Ztracená: B-2, B-1-2; Za Humny: B-1, B-1-1; U Cihelny, Mlýnská, Dělnická: C, C-3-5; Jabloňová: CL; Osvobození: CM, CK, ČS4 + výtlak, CH, CD, CD-1, C-1; U Koupaliště: CJ; Lipová: C-3, C-3-3, C-3-4, CG-1; Okružní: CF-4-1, EC; Středová, Otínská: CF-4-1-1; Úvoz: C-2; Horní, Jelcovská: D) v celkové délce 17 843,51 m a IČME 6105-688703-00286192-4/1 (ČOV Luka nad Jihlavou). Mapa předložená osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování obsahuje označení shodující se s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, tato mapa však není přílohou rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

128. Řízení o povolení k provozování kanalizace bylo zahájeno na žádost osoby zúčastněné na řízení 2) a později v průběhu řízení byl jeho předmět opět na žádost osoby zúčastněné na řízení 2) rozšířen. Předmět řízení byl tedy dán těmito žádostmi. Z přílohy k žádosti o povolení provozování ve spojení s mapou přiloženou osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování pak vyplývá, o jakém majetku bylo vedeno řízení, tedy o povolení k jakému majetku osoba zúčastněná na řízení 2) žádala.
129. Dle názoru krajského soudu byl samotný předmět řízení na výzvu správního orgánu prvního stupně identifikován dostatečně, a to v příloze k žádosti o povolení provozování ve spojení s mapou přiloženou osobou zúčastněnou na řízení 2) k žádosti o povolení k provozování.
130. V průběhu řízení však vznikly pochybnosti o oprávnění osoby zúčastněné na řízení 2) o povolení k provozování tohoto majetku žádat, resp. o splnění zákonných podmínek k udělení povolení k provozování. Správní orgány se měly v řízení zabývat tím, zda je osoba zúčastněná na řízení 1) vlastníkem všech kanalizací, o kterých tak v žádosti o povolení provozování a přiložené mapě osoba zúčastněná na řízení 2) tvrdí.
131. Nejasnosti ohledně předmětného vodohospodářského majetku ve vztahu k celkové délce kanalizací v nyní přezkoumávaném rozhodnutí krajského úřadu, která neodpovídá celkové délce uvedené ve zrušujícím rozhodnutí, měly být vyřešeny v řízení o vydání povolení k provozování kanalizací. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tomto směru brání krajskému soudu v bližším přezkumu (viz výše), nicméně nemá za to, že by byl od počátku nejasný předmět řízení. Pochybení naopak spatřuje až v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadeném rozhodnutí.

Osoba zúčastněná na řízení 2) nemá s vlastníkem kanalizace uzavřenou platnou smlouvu

132. Žalobkyně dále namítala, že osoba zúčastněná na řízení 2) nemá uzavřenou platnou smlouvu s osobou zúčastněnou na řízení 1) jako vlastníkem předmětných částí kanalizace a čistírny odpadních vod ve smyslu § 8 odst. 2 ve spojení s § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť takovou smlouvu má uzavřenou žalobkyně. Osoba zúčastněná na řízení 2) tak podle názoru žalobkyně nesplňovala podmínku dle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích a nemohlo jí být vydáno povolení k provozování.
133. Osoba zúčastněná na řízení 2) doložila k žádosti o povolení k provozování smlouvu o provozování a nájmu hospodářského majetku č. 1/2016 uzavřenou s osobou zúčastněnou na řízení 1) dne 2. 12. 2016. Jejím předmětem vodohospodářský majetek v celkové délce 2006,07 m (správně 2006,7 m - pozn. soudu), kam byl zahrnut výtlač PE 100; ČS 5; BB, PP DN 300; BB-1, PP DN 300; BB-1-1, PP DN 300; BB-2, PP DN 300; BB-2-1, PP DN 300; CM, PP DN 300; CM, PP DN 300; odbočky PP DN 150.
134. V průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně osoba zúčastněná na řízení 2) doložila dodatek č. 1 ke smlouvě o povolení k provozování smlouvu o provozování a nájmu hospodářského majetku č. 1/2016, ze dne 2. 12. 2016, uzavřený dne 9. 3. 2017. V příloze č. 3 tohoto dodatku byl podrobně identifikován majetek, který měl být ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 1). Majetek byl rozdělen do devíti skupin podle jednotlivých smluv uzavřených se Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Majetek zařazený v jednotlivých skupinách byl identifikován pomocí názvu kanalizační stoky, materiálu, profilu, délky a popisu vedení pomocí ulic a popisných čísel.

135. Součástí správního spisu je také odstoupení osoby zúčastněné na řízení 1) od smlouvy o provozu vodovodu a kanalizací, smlouvy o nájmu vodovodu a kanalizací a smlouvy o správě a rozvoji majetku vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu, kterou uzavřeli dne 28. 4. 2010 ve znění všech změn a dodatků žalobkyně a Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko, ze dne 9. 5. 2017 doručená žalobkyni dne 11. 5. 2017.
136. Žalobkyně poukázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278, založený ve správním spise, ze kterého dle jejího názoru vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení 1) po vystoupení ze Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko nastoupila do pozice pronajímatele a je vázána provozní smlouvou se žalobkyní. Žalovaný tento závěr nijak nezpochybnul a k námitce žalobkyně o trvání platnosti provozní smlouvy pouze uvedl, že se s ní nelze ztotožnit z důvodu odstoupení osoby zúčastněné na řízení 1) od provozní smlouvy listinou ze dne 9. 5. 2017 (s. 6 napadeného rozhodnutí).
137. Platnost tohoto odstoupení žalobkyně zpochybňovala v odpovědi na odstoupení osoby zúčastněné na řízení 1) ze dne 12. 6. 2017 a činí tak také v žalobě. Uvádí, že odstoupení je nejasné, neboť provozní smlouva byla uzavřena již v roce 1996, nikoli 2010, jak se uvádí v odstoupení, a dále, že důvodem odstoupení je nehrazení nájemného, přestože žalobkyně své závazky stran nájemného plní.
138. Krajský soud souhlasí se žalobkyní, že pouhé vyjádření žalovaného na s. 5 napadeného rozhodnutí, že „*Krajský soud v Brně i společnost VAS, a.s. předpokládá pouze soukromoprávní charakter Provozní smlouvy. Toto tvrzení ovšem nekoresponduje s požadavky kladenými na provozování infrastruktury dle zákona o vodovodech a kanalizacích*“, nedává oporu pro neaplikování žalobkyní odkazovaného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278. Krajský soud v citovaném rozsudku došel k názoru, že „*[t]udíž pokud zaniklo členství (31. 12. 2012), majetek stále vlastní žalobce [Statutární město Jihlava - pozn. soudu], svazek [Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko - pozn. soudu] ztratil právo hospodaření a žalobce vstoupil do právního postavení pronajímatele.*“ Citovaný rozsudek krajského soudu byl následně zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2018, č. j. 26 Cdo 4497/2017-337, který žalobkyně přiložila ke své replice k vyjádření žalovaného ze dne 26. 2. 2019. Nejvyšší soud v něm shrnul, že „*nebyla zpochybněna správnost právního názoru, že v důsledku zániku členství ve Svazu (Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko - pozn. soudu) ke dni 31. 12. 2012 vstoupil dovozatel (Statutární město Jihlava - pozn. soudu) od 1. ledna 2013 do právního postavení pronajímatele předmětného majetku, a to na základě analogické aplikace § 680 odst. 2 obč. zák.*“, a proto z tohoto závěru dále vyšel. Že se osoba zúčastněná na řízení 1) po vystoupení ze Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko stala stranou provozní smlouvy se žalobkyní ostatně uznává sám žalovaný. Činí tak sice až ve vyjádření k žalobě, nikoli napadeném rozhodnutí, nicméně krajský soud tímto považuje danou otázku za nespornou. To však ještě neznačí důvodnost námítky žalobkyně, neboť je třeba vzít v úvahu odstoupení osoby zúčastněné na řízení 1) založené ve spise. Ačkoli je ve vztahu k provozní smlouvě nejasně vymezeno (chybné datum uzavření), je zcela jednoznačným projevem vůle osoby zúčastněné na řízení nadále nebýt stranou provozní smlouvy.
139. K tomu žalovaný odkázal na nutnost dát přednost projevu vůle vlastníka vodohospodářského majetku vyplývající dle jeho názoru z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 35/2013-50. Citovaný rozsudek byl sice vydán ve skutkově odlišné věci, nicméně závěry tam vyřčené jsou použitelné i pro nyní projednávaný případ a nejsou v rozporu s výše uvedeným, tedy že se osoba zúčastněná na

řízení 1) po vystoupení ze Svazu vodovodů a kanalizací stala stranou provozní smlouvy. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku shrnul, že „[v] dané věci však krajský úřad rozhodoval o vynětí z povolení k provozování ohledně části infrastruktury ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení za existence rozporných nároků jejího využití. Stěžovatel (Svazek vodovodů a kanalizací měst a obcí - pozn. soudu) vyjádřil přesvědčení, že je oprávněn i po vystoupení osob zúčastněných na řízení ze svazku obcí provozovat jejich kanalizace či vodovody a výkon tohoto oprávnění převést na společnost VAS, a. s. Vedle toho osoby zúčastněné na řízení ve vyjádření k oznámení o zahájení řízení výslovně vyjádřily vůli svěřit hospodaření odlišnému provozovateli“ a uzavřel, že „[z]a situace, kdy by měl majetkoprávní spor mezi vlastníkem infrastruktury a jinými osobami ohrožovat veřejný zájem na zajištění činností v samosprávné působnosti obce, v daném případě provozování vodovodů a kanalizací, je nutno přiznat zásadní důležitost nespornému projevu vůle vlastníka infrastruktury. Jeho právo k zařízení, které má být provozováno, je totiž vyšší kvality, než je tomu u ostatních osob, neboť podle ust. § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích je vlastník vodovodu nebo kanalizace vždy osobou oprávněnou k vydání povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace. Ostatním osobám, byť přesvědčeným o svém oprávnění k vydání povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, svědčí soukromoprávní prostředky náhrady možné škody, která by postupem vlastníka infrastruktury vznikla.“

140. Obdobné závěry je pak dle krajského soudu záhodno učinit také v nyní projednávaném případě. Ačkoli se osoba zúčastněná na řízení 1) stala stranou provozní smlouvy se žalobkyní, je nutno zohlednit jí několikrát projevenou vůli svěřit hospodaření se svým vodohospodářským majetkem osobě zúčastněné na řízení 2). Učinila tak nejen odstoupením ze dne 9. 5. 2017 založeným ve spise, ale také samotným uzavřením smlouvy o provozování a nájmu hospodářského majetku č. 1/2016 a dodatku č. 1 uzavřeného dne 9. 3. 2017. Tuto vůli vlastníka vodohospodářského majetku je dle krajského soudu v řízení o vydání povolení k provozování kanalizace obecně vzato třeba respektovat.
141. Žalovaný k této otázce uvedl pouze, že se nelze ztotožnit s názorem žalobkyně, že platnost provozní smlouvy přetrvává, neboť osoba zúčastněná na řízení od provozní smlouvy odstoupila písemností ze dne 9. 5. 2017 (s. 5 napadeného rozhodnutí). Blíže se touto otázkou nezabýval a předložené odstoupení zřejmě považoval za dostatečné a platné. Je taktéž pravdou, že se žalovaný nevypořádal s tím, že v době vydání napadeného rozhodnutí existovalo soudní rozhodnutí potvrzující řádné placení nájemného, jak uvedla žalobkyně na ústním jednání. Vypořádání žalovaného uvedené v napadeném rozhodnutí je na hraně přezkoumatelnosti, nicméně na tomto místě postačuje. Žalobkyně v doplnění odvolání namítala, že provozní smlouva je stále platná, neboť osoba zúčastněná na řízení 1) po vystoupení ze Svazu vodovodů a kanalizací vstoupila do postavení pronajímatele. K důvodům neplatnosti samotného odstoupení však své námitky nemířila.
142. Nyní žalobkyně zpochybňuje platnost odstoupení vedle odkazu na chybné datum uzavření provozní smlouvy také ve vazbě na v něm uvedený důvod, tedy že žalobkyně porušila svou povinnost platit nájemné za užívání vodohospodářského majetku. Již ve své odpovědi na odstoupení osoby zúčastněné na řízení 1) odkazovala na znění provozní smlouvy, na jejímž základě nájemné platila Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. O tom, zda měla žalobkyně hradit nájemné Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, či osobě zúčastněné na řízení 1), mezi nimi panoval spor. Smyslem přechodu práv je zajistit kontinuitu nájemního vztahu na straně pronajímatele a právní ochranu nájemce. Samotný přechod se týká práv a povinností typických pro nájemní vztah. Nezbytně se tak musí jednat také o přechod práva na nájemné za užívání pronajaté věci, jemuž odpovídá povinnost nájemce nájemné

platit, která směřuje vůči novému pronajímateli (srov. výše citovaný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2018, č. j. 26 Cdo 4497/2017-337). Důvod odstoupení ve světle těchto závěrů dle krajského soudu obstojí.

143. V této otázce krajský soud nepovažuje za přesvědčivé ani doplnění námítky žalobkyně vznesené na ústním jednání, že i pokud by žalobkyně dlužila částku na nájemném, nebylo to za potřebné tři měsíce. Povinnost platit nájemné novému pronajímateli žalobkyni vznikla v době, kdy se dozvěděla o vystoupení osoby zúčastněné na řízení 1) ze Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko. Ve vztahu k nyní projednávanému řízení tak tomu bylo nejpozději v době podání žádosti o vydání povolení k provozování kanalizací dne 2. 12. 2016, tedy více než pět měsíců před odstoupením.
144. Co se týče tvrzení žalobkyně, že odstoupení nebylo schváleno radou, to nijak blíže nespecifikuje. V žalobě namítala pouze absenci důvodu k odstoupení, a to s odkazem na řádné hrazení nájemného. V replice k vyjádření žalovaného uvedla, že odstoupení nebylo předem projednáno radou, což označila za rozporné se zákonem. V replice k vyjádření osob zúčastněných na řízení k tomu odkázala na judikaturu Nejvyššího soudu. Taktéž na jednání zůstalo její tvrzení v obecné rovině. K tomu krajský soud sděluje, že s ohledem na závěr o nutnosti zrušit napadené rozhodnutí, bude mít žalobkyně příležitost svou argumentaci uplatnit v dalším řízení.
145. Taktéž otázkou splnění podmínky doložení písemné dohody provozovatele kanalizace s vlastníkem kanalizace podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích k vydání povolení k provozování kanalizace podle § 6 odst. 2 písm. b) věty za středníkem zákona o vodovodech a kanalizacích se tak bude žalovaný v dalším řízení zabývat.

X. Shrnutí a náklady řízení

146. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit, neboť skutkový stav, ze kterého žalovaný vycházel, nenachází oporu ve správním spise, a napadené rozhodnutí je v části nepřezkoumatelné a v části nezákonné. Krajský soud zároveň na základě § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán shora uvedeným právním názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V novém řízení tak žalovaný doplní správní spis o nezbytné podklady a znovu posoudí otázku splnění podmínek pro vydání povolení k provozování kanalizací. Mezi nezbytné podklady dle krajského soudu patří především smlouvy o vkladu majetku do hospodaření, žalovaným odkazované kolaudační rozhodnutí a kolaudační souhlasy a další podklady, na základě kterých bude možno identifikovat, na které části kanalizací se vztahují dohody o převodu investorství, které části kanalizací vznikly na základě vlastní činnosti Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko a které části kanalizací byly předmětem dohod o převodu hmotného majetku, tak, aby bylo možné určit, pro které části je možné vydat povolení k provozování právě osobě zúčastněné na řízení 2) a z jakého důvodu došlo k rozdílu v délkách kanalizací. Dále nelze povolení k provozování vydat bez předložení dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací podle § 8 odst. 3 a 15 zákona o vodovodech a kanalizacích a písemné dohody provozovatele kanalizace s vlastníkem kanalizace podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech.
147. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla v řízení plný úspěch, a proto jí náleží náhrada nákladů řízení, která sestává

ze zaplaceného soudního poplatku v celkové výši 3 000 Kč, z odměny právního zástupce, náhrady hotových výdajů právního zástupce, náhrady cestovních výdajů právního zástupce a náhrady za promeškaný čas právního zástupce.

148. Odměna právního zástupce žalobkyně činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za sedm úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, sepsání písemného podání ve věci samé – replika k vyjádření žalovaného, replika k vyjádření osob zúčastněných na řízení, vyjádření žalobkyně ze dne 13. 7. 2021, vyjádření žalobkyně k výzvě soudu ze dne 4. 2. 2022 a odpověď na výzvu soudu ze dne 28. 2. 2023) 7 x 3 100 Kč, tedy 21 700 Kč. Náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 7 x 300 Kč, tedy 2 100 Kč. Jelikož je právní zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 4 998 Kč. Odměna zástupce a náhrada hotových výdajů tedy činí celkem 28 798 Kč.
149. Dále dle § 13 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve spojení s § 156 odst. 1 písm. a) a § 157 odst. 3 a 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a vyhlášky č. 467/2022 Sb. náleží právnímu zástupci žalobkyně cestovné. Podle technického průkazu doloženého právním zástupcem je palivem použitého vozidla Škoda Superb RZ X benzín a jeho kombinovaná spotřeba pro městský a mimoměstský provoz u daného vozidla činí 5,1 l/100 km (§ 158 odst. 4 zákoníku práce ve spojení s příslušnými evropskými předpisy). Advokát neprokázal cenu nakoupených pohonných hmot žádným dokladem, proto soud tuto cenu určil v souladu § 158 odst. 3 zákoníku práce odkazem na § 4 písm. a) vyhlášky č. 467/2022 Sb., dle kterého činí 41,20 Kč/1 l.
150. Jako náhrada za pohonné hmoty za cestu na nařízené ústní jednání dne 28. 2. 2023 z Prahy do Brna a zpět při vzdálenosti 210 km jedna cesta tak přísluší částka 883 Kč a za cestu na nařízené ústní jednání dne 10. 3. 2023 z Prahy do Brna a zpět při vzdálenosti 210 km jedna cesta taktéž částka 883 Kč. Dále soud přiznal také náhradu na cestovné z Prahy do Jihlavy a zpět za účelem nahlížení do spisu Krajského úřadu kraje Vysočina při vzdálenosti 130 km jedna cesta ve výši 547 Kč. Dále dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 511/2021 Sb. náleží právnímu zástupci základní náhrada, která u osobních motorových vozidel činí 5,20 Kč za 1 km jízdy. Za cestu na ústní jednání dne 28. 2. 2023 tak náleží 2 184 Kč, za cestu na ústní jednání dne 10. 3. 2023 náleží taktéž 2 184 Kč a za cestu za účelem nahlížení do spisu náleží 1 352 Kč. Jelikož je právní zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se taktéž náhrada za pohonné hmoty a základní náhrada o částku odpovídající této dani, tj. o 1 687 Kč. Náhradu za cestovné za účelem nahlížení do spisu a základní náhradu za tuto cestu považoval krajský soud za účelný výdaj, a to s ohledem na procesní vyjádření účastníků při ústním jednání dne 28. 2. 2023 a jejich nesoulad v otázce obsahu správního spisu a zařazení příloh, které měly být přiloženy k doplnění odvolání a z toho vyplývající nejasnost, zda vůbec byly obsahem spisu správního orgánu prvního stupně. Náhrada za pohonné hmoty a základní náhrada tak činí celkem 9 720 Kč.
151. Dále zástupci náleží náhrada za promeškaný čas, která dle § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. činí 100 Kč za každou započatou půlhodinu. Za celkem 26 půlhodin (10 za cestu na ústní jednání dne 28. 2. 2023, 10 za cestu na ústní jednání dne 10. 3. 2023 a 6 za cestu za účelem nahlížení do spisu) tak náleží 2 600 Kč. Částka se opět zvyšuje o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, tj. o 546 Kč. Náhrada za promeškaný čas tak činí celkem 3 146 Kč.
152. Celková výše nákladů řízení žalobkyně činí 44 664 Kč.

153. Osoby zúčastněné na řízení měly částečný úspěch v řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu. Krajský soud při posouzení, zda jim přísluší náhrada nákladů řízení vycházel z toho, že mají především zájem na zachování napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů nepřiznal. Zabýval se dále také § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení žádná povinnost osobám zúčastněným na řízení uložena nebyla, a proto právo na náhradu nákladů řízení podle tohoto ustanovení nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 10. března 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu